

การใช้แนวการสอนแบบวรรณฐานเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สารนิพนธ์

ของ

มนต์ชาติรี เกตุมุณี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
เมษายน 2551

การใช้แนวการสอนแบบอรรถฐานเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สารนิพนธ์
ของ
มนต์ชาติรี เกตุมุณี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
เมษายน 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การใช้แนวการสอนแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทคัดย่อ

ของ

มนต์ชาติรี เกตุมุณี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
เมษายน 2551

มนต์ชาตรี เกตุมุณี. (2551). การใช้แนวการสอนแบบวรรณฐานเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสาร นิพนธ์: รองศาสตราจารย์เนลิยวศรี พิบูลชล.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยใช้แนวการสอนแบบวรรณฐาน(Genre-based Approach) กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โดยเลือกสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) 1 หมู่เรียน จำนวน 30 คน แบบแผนการ ทดลองเป็นแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One group pretest – posttest design) ใช้เวลาในการทดลอง 12 คาบ คาบละ 60 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการเรียนรู้การอ่านตามแนววรรณฐาน แบบทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน แบบบันทึกหลังการสอน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ การทดสอบค่าทีกรณีกกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระหว่างก่อนและหลังการเรียนตามแนวการสอนแบบวรรณฐาน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์แบบบันทึกหลังการสอน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา

THE USE OF GENRE-BASED APPROACH TO DEVELOP ENGLISH READING
COMPREHENSION OF THE UNDERGRADUATE STUDENTS AT
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY THANYABURI

AN ABSTRACT
BY
MONTCHATRY KETMUNI

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University
April 2008

Montchatry Ketmuni. (2008). *The Use of Genre-based Approach to Develop English Reading Comprehension of the Undergraduate Students at Rajamangala University of Technology Thanyaburi*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc. Prof. Chaleosri Pibulchol.

The purpose of this research was to develop English reading comprehension of the undergraduate students at Rajamangala University of Technology Thanyaburi by using Genre-based Approach.

The subjects were 30 undergraduate students who studied English 2 in the second semester of academic year 2007 at Rajamangala University of Technology Thanyaburi. The experiment was one group pretest – posttest design and lasted 12 periods of 60 minutes. The instruments were 4 lesson plans based on Genre-based Approach, the English reading comprehension test, the teaching journals, and the questionnaires. The statistics used for data analysis were mean, percentage, standard deviation and t-test for dependent samples.

Findings of the research indicated that English reading comprehension after using Genre-based Approach was differently performed at the .01 statistical significant level. This result was supported by the analysis from the teaching journals and the questionnaires.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การใช้แนวการสอนแบบอรรถฐานเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ของ มนต์ชาติรี เกตุมุณี ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร. อรพรรณ วีระวงศ์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล)

วันที่ 30 เดือน เมษายน พ.ศ. 2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาในการให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า การตรวจสอบ ปรับปรุง และแก้ไขสารนิพนธ์ จาการองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่านอาจารย์ที่ให้ความเมตตากรุณา เสียสละ และทุ่มเทเวลาให้กับศิษย์ตลอดมา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รศ. เฉลียวศรี พิบูลชล ผศ. เตือนใจ เฉลิมกิจ ดร. วัลลภา ไทยจินดา และ ดร. อรพรรณ วีระวงศ์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบเค้าโครงและสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการแก้ไขข้อบกพร่องในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ อาจารย์ที่ปรึกษา และขอกราบขอบพระคุณ รศ.เฉลียวศรี พิบูลชล รศ. ดร. ทิพา เทพอัศวพงศ์ ผศ. เตือนใจ เฉลิมกิจ ดร. อรพรรณ วีระวงศ์ ดร. แสงจันทร์ เหมเชื้อ อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ อาจารย์เตือนตา เลาสุขศรี และ รศ. ดร. สมสรร วงษ์อยู่น้อย ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้

ขอขอบคุณ ดร. สงวนศรี ไทรอค อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่กรุณาให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวการสอนแบบอรรถฐาน และอาจารย์สุณิสา สายเงิน อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ คณบดี ผู้บริหารทุกท่าน และหัวหน้าสาขาวิชาภาษาตะวันตก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ที่ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล และขอใจนักศึกษาคณะทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณกำลังใจและความห่วงใยจากทุกคนในครอบครัว ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านในสาขาวิชาภาษาตะวันตก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ให้การสนับสนุนและกำลังใจอย่างดีตลอดมา และขอขอบคุณเพื่อน ๆ โดยเฉพาะเพื่อนร่วมรุ่นทุกคนในสาขาวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (ภาคพิเศษ) ปีการศึกษา 2546 ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจมาโดยตลอด

ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาของทุกท่านที่มีส่วนให้สารนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา อาจารย์และผู้ที่เคยอบรมสั่งสอนผู้วิจัยทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน จนทำให้ผู้วิจัยสามารถประสบความสำเร็จในชีวิตและการศึกษาตราบเท่าทุกวันนี้

มนต์ชาติรี เกตุมณี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	3
ความสำคัญของงานวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย.....	3
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง.....	3
ระยะเวลาในการทดลอง.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
สมมติฐานในงานวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	5
ความหมายของการอ่าน.....	5
ประเภทของการอ่าน.....	6
กระบวนการอ่าน.....	7
ความเข้าใจในการอ่าน.....	8
แนวการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach).....	9
ที่มาของทฤษฎีอรรถฐาน.....	9
ความหมายของอรรถลักษณะของภาษา (Genre).....	15
กลุ่มแนวคิดต่าง ๆ ตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน.....	19
การสอนอ่านแบบอรรถฐาน.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
งานวิจัยภายในประเทศ.....	24
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	25

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
ระยะเวลาในการวิจัย.....	27
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	38
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	38
วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
สรุปผลการวิจัย.....	39
อภิปรายผล.....	39
ข้อเสนอแนะ.....	42
บรรณานุกรม	44
ภาคผนวก	51
ประวัติย่อผู้วิจัย	80

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตัวอย่างการแบ่งประเภทของเนื้อความโดยใช้เกณฑ์ภายใน.....	16
2 ตัวอย่างเปรียบเทียบบรรณลักษณะของภาษาและประเภทของเนื้อความ.....	17
3 เปรียบเทียบขั้นตอนการสอนแบบบรรณฐานในรูปแบบต่าง ๆ	21
4 แบบแผนการทดลอง.....	30
5 แผนการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
6 เปรียบเทียบผลทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง.....	33
7 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในแต่ละด้านของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง....	34
8 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาจากแบบสอบถาม.....	35

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ผลกระทบของวิธีหรือช่องทางการใช้ภาษาในการสื่อสาร.....	10
2 แบบโครงสร้างภาษาของฮัลลiday.....	11
3 โครงสร้างจดหมายที่เป็นทางการ.....	18

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การอ่านนับเป็นการสร้างสมประสบการณ์ พัฒนาความคิดและสติปัญญา เปรียบเสมือนประตูบานหนึ่งที่จะช่วยให้สามารถอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ได้มากยิ่งขึ้นทำให้เกิดความคิดกว้างขวางและสร้างสรรค์ สามารถปรับตัวตามสภาวะแวดล้อมและทันต่อการเปลี่ยนแปลง และเป็นกุญแจสำคัญในเสริมสร้างองค์ความรู้ให้สามารถเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตและพัฒนาชีวิตในระยะยาว หรืออาจกล่าวว่าการอ่านคือหัวใจของการพัฒนาชาติ จากผลการรายงานของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programme (UNPD) พบว่า การศึกษาของคนไทยมีแนวโน้มสูงขึ้น และในปี 2543 มีอัตราที่สูงกว่าประเทศในเอเชียหลายประเทศ เช่น จีน มาเลเซีย และสิงคโปร์ และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา พบว่าอัตราการรู้หนังสือของคนไทยในปี 2543 สูงกว่าประเทศ จีน มาเลเซีย และสิงคโปร์ เช่นเดียวกัน ทิศทางดังกล่าวสอดคล้องกับพฤติกรรมกรรมการอ่านหนังสือของคนไทย จากผลการสำรวจการอ่านหนังสือของสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี 2546 มีผู้อ่านหนังสือจำนวน 22.4 ล้านคน แต่ในปี 2548 มีจำนวนที่ลดลงเป็น 18.3 ล้านคน และในจำนวนผู้ที่ไม่อ่านหนังสือ มีผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกในปี 2546 จำนวน ร้อยละ 45.5 และในปี 2548 มีจำนวนลดลงเป็นร้อยละ 30.7 นอกจากนั้นผลการสำรวจในปี 2548 ยังพบว่าผู้ที่จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีอัตราการอ่านหนังสือสูงกว่าผู้ที่จบการศึกษาในระดับอื่น (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2546; 2548ก; 2548ข: ออนไลน์) ในขณะที่ผลทางการศึกษาด้านภาษาอังกฤษกลับมีผลที่ตรงกันข้าม จากการเปิดเผยของศูนย์พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (ศสช.) สำนักงานการอุดมศึกษา (สกอ.) สรุปได้ว่า ผลการเรียนรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของสังคมไทยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ โดยอ้างอิงจากผลการสอบ TOEFL TOEIC และผลสอบศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัย โดยคะแนนผลสอบ TOEFL ผ่านระบบคอมพิวเตอร์ (Computer Based Test: CBT) ระหว่างเดือนกรกฎาคม 2547 – มิถุนายน 2548 ประเทศไทยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในอันดับที่ 8 รองจาก สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย พม่า อินโดนีเซีย เวียดนาม และลาว คะแนนผลสอบ TOEIC ในช่วงปี 2547 – 2548 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ลำดับที่ 4 รองจากฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และกัมพูชา โดยมีคะแนนเฉลี่ย 524 คะแนน จากคะแนนเต็ม 990 คะแนน มีคะแนนด้านการอ่านเฉลี่ย 230 คะแนน ในขณะที่ผลการสอบเอนทรานซ์เดือนมีนาคม 2545 – มีนาคม 2548 ผลปรากฏว่าไม่มีปีใดที่มีคะแนนเฉลี่ยเกินร้อยละ 50 (แฉคนไทยสอบภาษาอังกฤษแพ้วลาว-เขมร. 2548 :ออนไลน์) จากสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าแม้การอ่านภาษาไทยจะมีแนวโน้มที่ดีขึ้นและการรู้หนังสือของคนไทยสูงกว่าบางประเทศ แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของประเทศไทยในด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาต่อ และเพื่อประกอบอาชีพอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเปรียบเทียบผลดังกล่าวกับต่างประเทศ ทำให้เห็นภาพรวมในด้านศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของคนไทยว่ามีอำนาจการแข่งขันกับต่างประเทศน้อย

ในฐานะที่มีส่วนร่วมในการให้การศึกษาด้านภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยพบว่าปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยส่วนมาก คือ ปัญหาในการอ่าน ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลผลการสอบกลางภาคเรียนที่ 1/2548 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจำนวน 273 คน ในรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 ที่ผู้วิจัยรับผิดชอบ พบว่าผลสอบการอ่านภาษาอังกฤษถูกต้องเฉลี่ย 9 ข้อ จากจำนวนข้อสอบอ่านทั้งหมด 25 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 36 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำ สาเหตุของปัญหาอาจมีที่มาจากหลายสาเหตุทั้งจากผู้เรียน ผู้สอน สื่อการสอน หรือสภาพแวดล้อม เช่น แรงจูงใจในการอ่านของผู้เรียน การอ่านที่ผู้สอนให้ความช่วยเหลือผู้เรียนในการอ่านมากเกินไป โดยการแปลเรื่องที่อ่าน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเฉพาะสิ่งที่ผู้สอนพูด ไม่ได้เข้าใจเนื้อหาอย่างแท้จริงจนขาดทักษะ ไม่มีการฝึกกลยุทธ์ในการอ่าน อีกประการหนึ่งเนื่องจากพื้นฐานความรู้ของผู้เรียนยังไม่เพียงพอต่อการอ่านไม่ว่าจะเป็นทางด้านภาษา วัฒนธรรม และทักษะและกลวิธีการที่จำเป็นต่อการอ่าน

จากสาเหตุข้างต้นผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษ พบว่าวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนากลยุทธ์ในการอ่าน ซึ่งจะนำไปสู่ความสามารถการเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จากวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษหลายวิธี ผู้วิจัยเห็นว่าแนวการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) เป็นกลวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพโดยเฉพาะกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัยซึ่งรับผิดชอบสอนผู้เรียนที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีจากหลายสาขาซึ่งมีบทอ่านที่แตกต่างกันไปตามสาขาวิชา ทั้งนี้เนื่องจากการสอนอ่านแบบอรรถฐาน ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะอ่านตามประเภทของเนื้อหา (Genre) โดยการวิเคราะห์โครงสร้างของเรื่องและลักษณะการใช้ภาษาในเรื่องที่อ่าน โดยผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนทักษะการอ่านเนื้อเรื่องใหม่ตามอรรถฐานเดิมเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และเป็นรายบุคคล ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้นและง่ายขึ้น

มีผู้ทำการทดลองสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐานในประเทศไทยหลายท่าน โดยศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและความเข้าใจทางด้านการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาและความคล่องแคล่วในการคิด กับวิธีการสอนตามคู่มือครู (กรรณิกา กุลวิทย์. 2540; วันดี เหล่าเชตรกิจ. 2538; ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. 2534.) ต่างพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแบบอรรถฐานก่อนและหลังการทดลอง และเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการสอนตามคู่มือครูแล้วมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังส่งผลต่อความเชื่อมั่นในตนเอง และความคิดสร้างสรรค์ด้านความยืดหยุ่นเมื่อสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานให้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจนำแนวการสอนแบบอรรถฐานมาแก้ปัญหาในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มาจากหลายสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

ศึกษาผลการใช้แนวการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ความสำคัญของงานวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และอาจเป็นแนวทางในการสอนอ่านภาษาอังกฤษสำหรับผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านในการสอนอ่านเพื่อพัฒนาความเข้าใจของผู้เรียน และเพื่อปรับปรุงการสอนอ่านให้มีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตำบลคลองหก อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 ซึ่งสอบผ่านวิชาภาษาอังกฤษ 1 จำนวน 88 หมู่เรียน รวม 3,525 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตำบลคลองหก อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้รับมอบหมายจำนวน 6 หมู่เรียน (ห้อง) จากสาขาวิชาภาษาตะวันตก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ให้สอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โดยเลือกสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) 1 หมู่เรียน จำนวน 30 คน

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแผนการเรียนรู้ เป็นบทอ่านที่มีลักษณะของเนื้อความตามจุดประสงค์ของรายวิชาภาษาอังกฤษ 2 ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับ เรื่องเล่า (Recount: Storytelling and Biography) วิธีการ (Procedure: Instructions and Household Product Labels) การอธิบาย (Explanation: Articles) การอภิปราย (Exposition: Letters to the Editor and Movie Reviews)

ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แนวการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) หมายถึง การสอนตามลักษณะของโครงสร้างของเนื้อความ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้
 - ขั้นตอนที่ 1 ให้รูปแบบ ผู้เรียนจับใจความสำคัญ รายละเอียดของเรื่องที่อ่านตามอรรถฐานที่กำหนด วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่องและลักษณะของภาษาที่ใช้ โดยผู้สอนใช้แผนภูมิเพื่อโยงความสัมพันธ์
 - ขั้นตอนที่ 2 อ่านร่วมกัน ผู้เรียนร่วมกันอ่านเนื้อความใหม่ตามอรรถฐานเดิมโดยมีผู้สอนให้ความช่วยเหลือ แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์เรื่องที่อ่านให้เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของตนเอง
 - ขั้นตอนที่ 3 อ่านโดยอิสระ ผู้เรียนฝึกทักษะอ่านเรื่องใหม่จากอรรถฐานเดิมด้วยตนเอง
2. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนในด้านการจับใจความสำคัญ หารายละเอียด เดาความหมายคำศัพท์ บอกคำสรรพนามอ้างอิง แปลความ สรุปความ และตีความ ซึ่งวัดได้จากคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

สมมติฐานในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบอรรถฐานมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านสูงกว่าก่อนการได้รับการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 ประเภทของการอ่าน
 - 1.3 กระบวนการอ่าน
 - 1.4 ความเข้าใจในการอ่าน
2. แนวการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach)
 - 2.1 ที่มาของทฤษฎีอรรถฐาน
 - 2.2 ความหมายของอรรถลักษณะของภาษา (Genre)
 - 2.3 กลุ่มแนวคิดต่าง ๆ ตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน
 - 2.4 การสอนอ่านแบบอรรถฐาน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่ใช้ในชีวิตประจำวัน อาจพบเห็นได้หลายรูปแบบ เช่น การอ่านหนังสือ แผนที่ รูปภาพ แผนภูมิ สัญลักษณ์ต่าง ๆ โน้ตดนตรี การแสดงท่าทางต่าง ๆ หรือแม้แต่การอ่านอักษรเบรลล์ของคนตาบอด การอ่านริมฝีปาก หรือการอ่านความคิด นักภาษาศาสตร์ให้คำนิยามของการอ่านไว้อย่างหลากหลาย ซึ่งสามารถแยกออกมาได้ในสองประเด็น (อุทัย ภิรมย์รัตน์. 2543: 37) ประเด็นแรกคือ การอ่านเป็นการถอดรหัสภาษา โดยรับรู้ภาษาที่อ่าน แล้วให้ความหมายที่เหมาะสมเพื่อถอดรหัสที่ได้ถูกจัดเรียงไว้เพื่อแทนคำพูด (สมุทร เชนชวนิช. 2542: 1; อุทัย ภิรมย์รัตน์. 2543: 37 - 39; Harris. 1969: 59; Dale. 1975: 4 - 5; Moris. 1984: 14; Nuttall. 1989: 2) และอีกประเด็นหนึ่งคือ การอ่านเป็นการทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน อาจจะต้องตีความเพื่อให้เข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ (จิวิวรรณ คูหาภินันท์. 2542: 2; อุทัย ภิรมย์รัตน์. 2543: 37; Goodman. 1973: 5 - 11; Nuttall 1989: 1-2) การอ่านทั้งสองประเด็นนี้ต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ของประสบการณ์เดิมทั้งทางด้านภาษาและเนื้อหาเพื่อให้มีความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น

ดังนั้นอาจนิยามความหมายของการอ่านโดยสรุปว่า หมายถึงการถอดรหัสสื่อต่าง ๆ ของผู้เขียน เช่น ตัวอักษร สัญลักษณ์ รูปภาพ แผนที่ การแสดงท่าทางต่าง ๆ ฯลฯ เป็นถ้อยคำ และให้ความหมายสื่อที่อ่าน อาจจะต้องตีความสื่อ โดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเพื่อให้เข้าใจความหมายของผู้เขียน ทั้งนี้การอ่านสามารถทำได้หลายรูปแบบดังจะกล่าวต่อไป

1.2 ประเภทของการอ่าน

การอ่านสามารถจำแนกออกได้เป็นสองประเภทตามความหมาย คือ

1.2.1 การอ่านออกเสียง (Vocal reading, Oral reading หรือ Reading aloud) เป็นวิธีการอ่านในยุคแรก ที่มีการเจริญเติบโตของศาสนา เพื่อฝึกฝนเด็กอ่านตัวอักษรและฝึกการสะกดคำจากฮอร์นบุ๊ก (Hornbook) แล้วจึงมาฝึกอ่านเรื่องราวศาสนา เรียกวิธีนี้ว่าการอ่านตามตัวอักษร (Alphabet Method) ต่อมาในปี ค.ศ. 1782 ได้มีการผลิตหนังสือการสะกดคำของเว็บมาสเตอร์ (Webmaster's American Spelling Book) โดยเชื่อว่าเด็กที่สามารถสะกดคำได้ก็สามารถอ่านได้ ในปี ค.ศ. 1838 ฮอเรซ แมนน์ (Horace Mann) ได้คิดค้นวิธีการอ่านโดยการมองแล้วพูด (Look-Say Method) ต่อมาจึงพัฒนาเป็นวิธีการต่าง ๆ มากมาย เช่น Phonic Approach และ Linguistic Approach เป็นต้น วิธีการต่าง ๆ เหล่านี้เป็นการออกเสียงไปพร้อมกับการอ่านซึ่งพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านข่าว รายงาน ประกาศต่าง ๆ หรือเป็นการอ่านนิทานหรือจดหมายให้คนอื่นฟัง ซึ่งเป็นการอ่านในระดับตัวอักษร คำ และประโยค (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2519: 104; Barchers. 1998; Urquhart; & Weir. 1998: 40) ข้อดีของการอ่านประเภทนี้คือ สามารถตรวจสอบข้อบกพร่องของผู้อ่านได้อย่างชัดเจน

1.2.2 การอ่านในใจ (Silent Reading) เป็นการอ่านเพื่อให้ตัวผู้อ่านเองเข้าใจเรื่องราวที่อ่านทั้งหมด ในขณะที่การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อบุคคลอื่น การอ่านประเภทนี้เข้ามาแทนที่การอ่านออกเสียงในช่วงศตวรรษที่ 90 อันเนื่องมาจากมีผู้รู้หนังสือเพิ่มมากขึ้นจึงลดจำนวนการอ่านออกเสียงลง มีข้อถกเถียงกันว่า การอ่านออกเสียงไม่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจเนื้อหาและไม่ได้มีความสำคัญมากที่สุดในกระบวนการอ่าน (Urquhart; & Weir. 1998: 147) นอกจากนี้ยังมีการวิจัยพบว่า โดยทั่วไปแล้วการอ่านในใจทำให้เกิดความเข้าใจเรื่องได้มากกว่าการอ่านออกเสียง (อุทัย ภิรมย์รัตน์. 2543: 50)

การอ่านทั้งสองประเภทมีประโยชน์ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงจุดประสงค์ของการอ่าน เพื่อเลือกวิธีการที่เหมาะสมกับการอ่านซึ่งจะทำให้การอ่านเกิดประสิทธิผลมากที่สุด แต่ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องมากน้อยเพียงใดนั้นจะต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อนของสมองในระหว่างการอ่าน โดยผู้อ่านจะต้องเลือกใช้กระบวนการอ่านให้เหมาะสมกับความรู้ และประสบการณ์เดิมของตนเองด้วยเช่นเดียวกัน ดังจะกล่าวต่อไป

1.3 กระบวนการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่สืบเนื่องมาจากการเขียน โดยที่ผู้เขียนจะแปลงสิ่งที่ต้องการสื่อ เช่น ความคิด ความรู้สึก ความรู้ ฯลฯ เป็นภาษา แล้วผู้อ่านจะแปลงสิ่งที่อ่านนั้นกลับไปเป็นความคิดอีกครั้ง (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2530: 52; Goodman. 1993: 12; Nuttall. 1989: 4 – 5) กูดแมน (Goodman. 1993: 11 – 21) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางจิตภาษาศาสตร์ (Psycholinguistics) ในขณะที่อ่านสมองจะคาดหวังหรือทำนายสิ่งที่อ่าน (Prediction) และถ้าสิ่งที่ทำนายไว้ตรงกับสิ่งที่อ่าน สมองจะยอมรับสิ่งที่อ่านนั้น (Confirmation) แต่ถ้าสิ่งที่ทำนายไว้ไม่ตรงกับสิ่งที่อ่าน สมองจะทำนายสิ่งที่อ่านใหม่ (Correction) กระบวนการนี้จะดำเนินไปเรื่อย ๆ การอ่านจะสิ้นสุดลงเมื่อสมองยุติการอ่าน (Termination) แต่การสิ้นสุดการอ่านนั้นไม่ได้หมายความว่าผู้อ่านจะเข้าใจความหมายในสิ่งที่อ่านทุกครั้งไป สาเหตุที่ผู้อ่านหยุดอ่านนั้นมีมาจากหลาย ๆ สาเหตุด้วย เช่น ผู้อ่านรู้ในสิ่งที่อ่านมาก่อนแล้ว เรื่องที่อ่านไม่น่าสนใจ เป็นต้น

ดังที่ได้กล่าวข้างต้นว่าการอ่านนั้นจะต้องอาศัยประสบการณ์เดิม (Schema) เพื่อช่วยในการเข้าใจเรื่องที่อ่าน ไม่ว่าจะเป็นความรู้ทางด้านภาษาหรือประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่กำลังจะอ่าน ประสบการณ์เดิมอยู่ในลักษณะที่เป็นรูปของโครงสร้างที่ถูกจัดเรียงไว้เป็นขั้น ๆ ในสมอง โดยความรู้ทั่วไปจะอยู่ด้านบน ส่วนความรู้ที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อยจะอยู่ด้านล่าง และหากจะอธิบายกระบวนการอ่านในแง่มุมของประสบการณ์เดิมสามารถอธิบายได้เป็น 2 วิธี คือ กระบวนการอ่านจากระดับบนสู่ล่าง (Top-Down Approach) และกระบวนการอ่านจากระดับล่างสู่บน (Bottom-Up Approach) (วิสาข์ จิตวิตร. 2541: 27 – 28; Carrell; & Eisterhold. 1993: 73 – 92; Nuttall. 2000: 16 – 17) ดังนี้

1.3.1 กระบวนการอ่านจากระดับบนสู่ล่าง (Top-Down Approach) เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านอาศัยประสบการณ์เดิม (Schema) เป็นสำคัญในการทำนายเรื่องที่อ่านเพื่อให้เข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการสื่อ แล้วจึงตีความเรื่องที่เข้าใจได้จากในรายละเอียดทีหลัง ตามทฤษฎีประสบการณ์เดิม (Schema Theory) กล่าวว่าโดยแท้ที่จริงแล้วข้อความที่อ่านไม่ใช่สิ่งที่ก่อให้เกิดความหมาย แต่เป็นสิ่งที่กระตุ้นประสบการณ์หรือความรู้เดิมที่มีมาก่อนให้สร้างความรู้ใหม่ขึ้นมา

1.3.2 กระบวนการอ่านจากระดับล่างสู่บน (Bottom-Up Approach) ความรู้ในรายละเอียดปลีกย่อยจะถูกกระตุ้นเพื่อให้เข้าใจเรื่องราวทั้งหมด ในลักษณะเดียวกันกับการสืบสวนคดีของตำรวจที่ต้องอาศัยหลักฐานแต่ละชิ้นปะติดปะต่อจนทราบเรื่องราวของคดีทั้งหมด

จากที่กล่าวมานั้น ผู้อ่านต้องใช้กระบวนการที่มีความซับซ้อนของภาวะจิตใจปฏิสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องตลอดเวลาที่อ่านเพื่อให้เข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร แม้จะไม่ได้แสดงออกมาชัดเจนเหมือนกับทักษะการพูดและการเขียน แต่กระบวนการดังกล่าวก็มีความสำคัญที่จะส่งผลให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องในระดับที่แตกต่างกันออกไป

1.4 การเข้าใจในการอ่าน

ผู้อ่านโดยทั่วไปย่อมมีจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น ผู้อ่านนวนิยายเพื่อความบันเทิง อ่านตำราเรียนเพื่อศึกษาหาความรู้ อ่านสมุดโทรศัพท์เพื่อค้นหาหมายเลขโทรศัพท์ อ่านฉลากสินค้าเพื่อต้องการทราบคุณสมบัติของสินค้านั้น ๆ ซึ่งผู้อ่านจะบรรลุจุดประสงค์ได้มากน้อยเพียงใดก็ต้องขึ้นอยู่กับความเข้าใจในการอ่าน สมุทฺร เช่นชาวณิช

(2549: 73) ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านไว้ว่า คือ ความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะได้ ความเข้าใจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ประเภทแรกได้แก่ ความเข้าใจแบบทันที (Receptive comprehension) เป็นการอาศัยความหมายของคำศัพท์ที่ผู้เขียนใช้ ต้องรู้คำศัพท์มากพอจึงจะเข้าใจความหมายสำคัญของสำนวนและประโยคต่าง ๆ และความเข้าใจในการอ่านประเภทที่สอง คือ ความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflective comprehension) ต้องอาศัยความรู้ ทักษะ ความสามารถหลายด้าน เพื่อช่วยทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมาย สามารถหาข้อสรุป (conclusion) ได้ตามที่ผู้เขียนต้องการ

สิ่งสำคัญประการแรกที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ คือ ทั้งผู้อ่านและผู้เขียนจะต้องใช้รหัสในการสื่อสารที่เหมือนกัน หรือเข้าใจภาษาที่ใช้เหมือนกัน และหากผู้อ่านและผู้เขียนมีพื้นฐานประสบการณ์เดิมที่เหมือนกันในด้านต่าง ๆ เช่น ทักษะคิด ก็จะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจมากยิ่งขึ้น (Nuttall. 1989: 6 - 7; 2000: 6 - 7) โคดี้ (Coady. 1979: 12) ได้กล่าวเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมไว้ว่า หากแม้ผู้อ่านขาดความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาแต่หากมีประสบการณ์เดิมก็สามารถทดแทนกันได้ ดังนั้นผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องที่อ่านมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม (Schema) ที่มีอยู่ ประสบการณ์เดิมสามารถแบ่งได้เป็นสองประเภทคือ ประสบการณ์ที่เป็นโครงสร้างของข้อความชนิดต่าง ๆ (Formal Schema) อันเนื่องมาจากเนื้อความแต่ละชนิด (Genre) มีโครงสร้างที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งหากผู้อ่านได้เข้าใจโครงสร้างดังกล่าวจะช่วยให้อ่านเรื่องเข้าใจได้ และประสบการณ์เดิมอีกประเภทหนึ่งคือ ประสบการณ์เกี่ยวกับเนื้อหา (Content Schema) โดยผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องได้หากมีพื้นความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเหล่านั้นมาแล้ว (วิสาข์ จิตวิตร. 2541: 27; Carrell; & Eisterhold. 1993: 76 - 81; Urquhart; & Weir. 1998: 68 - 69) การสิ้นสุดการอ่านอาจจบลงโดยที่ผู้อ่านไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่านมีสาเหตุหลายประการเช่น ผู้อ่านไม่คุ้นเคยกับรหัสหรือภาษาที่ผู้เขียนใช้ เนื้อหาที่อ่านนั้นมีความซับซ้อนมากจนเกินไปและต้องใช้ประสบการณ์เดิมเป็นจำนวนมาก หรือมีสาเหตุมาจากการใช้กระบวนการอ่านที่ไม่เหมาะสม (Mismatch) เนื่องจากผู้อ่านไม่ได้มีประสบการณ์เดิมตามที่ผู้เขียนคาดหวังไว้ เช่น ผู้อ่านอาจมีความชำนาญในการอ่านจากระดับล่างสู่บน ซึ่งต้องอาศัยรายละเอียดในการเข้าใจเนื้อเรื่อง แต่ผู้เขียนไม่ได้เตรียมสิ่งเหล่านี้ไว้ให้ผู้อ่าน หรือผู้อ่านอาจจะไม่มีความรู้พื้นฐานทางวัฒนธรรมของเรื่องราวที่อ่านอยู่ เป็นต้น

การเข้าใจในการอ่านสามารถแบ่งออกเป็น 3 ระดับใหญ่ ๆ ได้แก่ ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร ระดับความเข้าใจขั้นตีความ และระดับความเข้าใจขั้นประยุกต์ (Conley. 1995: 178, Cuesta College. 2007: Online, Ruddell. 1997: 68 - 69, Searfoss; & Readin. 1984: 231 - 232)

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal statements) เป็นความเข้าใจขั้นพื้นฐานตามที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ตรงตามตัวอักษรที่ปรากฏ เกี่ยวกับข้อเท็จจริงและรายละเอียด เข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างผิวเผิน เป็นการเรียน

แบบท่องจำอย่างเดียว แบบทดสอบที่ใช้วัดความเข้าใจระดับนี้ได้แก่ แบบทดสอบปรนัย (Objective tests) แบบถูก - ผิด แบบหลายตัวเลือก หรือเป็นการเติมคำในช่องว่าง ที่ขึ้นต้นด้วย who, what, when และ where

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretive statements) ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ในเรื่อง ซึ่งผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้โดยตรง ผู้อ่านต้องอนุมานเรื่องที่อ่าน ใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิม โยงความรู้เก่าเข้ากับความรู้ใหม่ ในการตรวจสอบความเข้าใจในระดับนี้อาจทำได้โดยใช้แบบทดสอบอัตนัย (Subjective tests) หรือคำถามเปิด (Open-ended questions) เช่น คำถามที่ขึ้นต้นด้วย why, what if และ how

3. ระดับความเข้าใจขั้นประยุกต์ (Applied statements) ผู้อ่านต้องนำประสบการณ์เดิมร่วมกับความรู้ที่อ่านเพื่อไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ นำข้อมูลที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ (Literal) ความหมายที่แฝงในเรื่องที่อ่าน (Interpretive) มาต่อยอดแนวคิด (Apply) วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประยุกต์ใช้กับข้อมูลอื่น ๆ

สารานุกรมวิกิพีเดีย (Wikipedia. 2007a: Online) ระบุว่า ระดับการอ่านปกติของบุคคลทั่วไปมีความเร็วในการอ่านประมาณ 200 - 220 คำต่อนาที และมีความเข้าใจเรื่องที่อ่านมากกว่า 75% ขึ้นไป และยังกล่าวว่าความเข้าใจในการอ่านสามารถพัฒนาได้ด้วยตนเอง นอกจากนั้นการสอนความรู้เชิงมโนทัศน์ (Conceptual) และทางภาษา (Linguistic) สามารถช่วยพัฒนาความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ การศึกษาวิธีการสอนอ่านในเชิงมโนทัศน์และภาษาจะช่วยให้พัฒนาผู้เรียนให้สามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่าน อันนำไปสู่การศึกษาทฤษฎีการสอนอ่านต่าง ๆ ซึ่งแนวการสอนแบบอรรถฐานเป็นหนึ่งในวิธีในหลายวิธีเหล่านั้นและเป็นวิธีที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในงานวิจัยนี้

2 แนวการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach)

2.1 ที่มาของทฤษฎีอรรถฐาน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้ถูกคิดค้นขึ้นมาหลากหลายวิธี ต่างก็มีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันออกไป แต่ทฤษฎีอรรถฐานนั้นต่างกันออกไป เพราะเป็นทฤษฎีที่มีวิวัฒนาการมาจากความรู้และแนวคิดในการเรียนการสอนที่มีอยู่เดิม แนวทฤษฎีอรรถฐานมาจากพื้นฐานของแนวคิดที่ว่า “ภาษาเปลี่ยนแปลงไปตามบริบท” ลักษณะสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมที่รายล้อมจะมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาให้มีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นภาษาหรือว่าภาษาเดียวกันก็ตาม เช่น ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมีลักษณะเป็นระบบตัวหนังสือภาพ (Hieroglyphics หรือ Pictographic writing system) ความหมายของคำนั้น ๆ จะมีความสัมพันธ์กับลักษณะของตัวอักษร ในขณะที่ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นระบบการเขียนด้วยตัวอักษร (Alphabetic writing system) ภาษาที่เกิดจากการผสมกันระหว่างตัวอักษรและสระให้กลายเป็นคำแล้วให้ความหมายกับคำนั้น ๆ เป็นต้น หรือแม้แต่ภาษาเดียวกันก็ตาม เมื่ออยู่ในสังคมหรือชุมชนที่แตกต่างกันไป การใช้ภาษาก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย ดังตัวอย่างในเรื่องการออกเสียงของคำในภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่หลากหลายสำเนียง เช่น สำเนียงของชาวภาคเหนือ อีสาน กลาง หรือใต้ ในภาษาไทย และสำเนียงภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ อเมริกัน หรือออสเตรเลีย เป็นต้น

มาลีโนวสกี (Malinowski) นักมานุษยวิทยา ศึกษาวัฒนธรรมในหมู่เกาะปาปัวนิวกินี ได้รวบรวมข้อมูลจากการศึกษาแล้วแปลเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อ่าน โดยการแปลที่ละคำและพบว่า แม้จะแปลได้ดีเพียงใดก็ตาม ย่อมไม่มีประโยชน์อันใด หากผู้อ่านไม่เข้าใจวัฒนธรรมและผู้คนที่อยู่ในเรื่องนั้น มาลีโนวสกีจึงได้ริเริ่มคำว่า บริบทของสถานการณ์ต่าง ๆ (Context of situation) และบริบทของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง (Context of culture) (Martin. 2001: 151) ดังนั้นการเข้าใจบริบทของเนื้อความจะช่วยให้การอ่านนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ต่อมาแนวความคิดในเรื่องภาษากับบริบทได้ถูกพัฒนาโดย เฟิร์ธ (Firth) และผู้สนับสนุนแนวคิดของเฟิร์ธอย่าง ฮัลลiday (Halliday) ซึ่งเป็นผู้ที่พัฒนาภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Functional Linguistics) ได้นำคำว่า 'ทำเนียบภาษา' (Register) มาใช้ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและบริบทของสถานการณ์ต่าง ๆ โดยทำเนียบภาษา แบ่งออกเป็น 3 ประเภท (Martin. 2001: 152 - 158) ดังนี้

เรื่องราว (Field) หมายถึง กิจกรรมหรือสิ่งที่เกิดขึ้นว่าเกี่ยวข้องกับอะไร เช่น เทนนิส การปรุงอาหาร การเมือง การศึกษา เป็นต้น

ความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา (Tenor) เป็นคำที่ใช้แทนคำว่า วจนลีลา (Style) ซึ่งมีการสวมนไว้สำหรับการศึกษาวรรณคดี หมายถึงสถานภาพของบุคคล ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร เพราะสังคมมนุษย์มีโครงสร้างทางสังคมที่ให้คนบางกลุ่มมีอิทธิพลเหนือกว่าบางกลุ่ม เช่น ผู้ใหญ่อย่อมมีอิทธิพลเหนือเด็ก นายจ้างมีอำนาจเหนือลูกจ้าง เป็นต้น

วิธีหรือช่องทางในการใช้ภาษา (Mode) หมายถึงช่องทางในการสื่อสาร โดยแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภทคือ การพูดและการเขียน ในปัจจุบันมีช่องทางในการสื่อสารมากมาย เช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) โทรศัพท์ วิทยุ โทรทัศน์ วิทยุทัศน์ ภาพยนตร์ เป็นต้น การสื่อสารที่ใช้ช่องทางแตกต่างกันจะส่งผลกระทบต่อสื่อสารดังภาพประกอบ 1

face to face	telephone	TV	radio	letter	book	stream of consciousness
+ aural + visual	+ aural - visual	one way aural & visual	one way aural; - visual	delayed written feedback; - visual	review feedback; - visual (unless illustrated)	audience = self

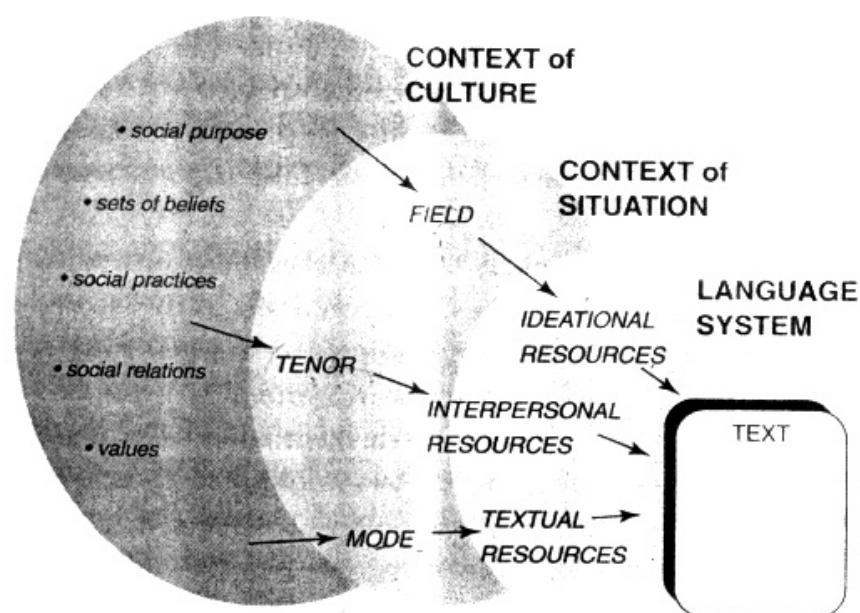
ภาพประกอบ 1 ผลกระทบของวิธีหรือช่องทางการใช้ภาษาต่อการสื่อสาร

ที่มา: J. R. Martin. (2001). Language, Register and Genre. In *Analysing English in a Global Context*. p. 158.

จากภาพประกอบ 1 การสนทนาแบบตัวต่อตัว (Face to face) จะส่งผลกระทบต่อสื่อสารทั้งการฟัง (Aural) และการมองเห็น (Visual) การสื่อสารโดยใช้โทรศัพท์จะไม่มีผลต่อการสื่อสารจากการมองเห็น การสื่อสารโดย

โทรทัศน์มีการสื่อสารทั้งการฟังและการมองเห็น แต่เป็นการมองเห็นในทางเดียวและไม่มีการตอบสนอง (Feedback) จากการฟัง การสื่อสารโดยวิทยุเป็นการสื่อสารด้วยการฟังแบบทางเดียว โดยที่ไม่มีการสื่อสารจากการมองเห็น นอกจากนั้น วิธีหรือช่องทางในการใช้ภาษายังส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาอีกด้วย เช่น การทักทายแบบการสื่อสารแบบตัวต่อตัวหรือทางโทรศัพท์ อาจใช้ คำว่า Hi. หรือ Hello. แต่การสื่อสารด้วยจดหมายมักจะเริ่มต้นด้วยคำว่า Dear, หรือการภาษาที่ใช้ในการพากย์กีฬา การสื่อสารทางวิทยุต้องใช้ภาษาที่เป็นการกระทำ (language in action) มากกว่าการสื่อสารทางโทรทัศน์ เนื่องจากผู้ฟังขาดการสื่อสารจากการมองเห็น เป็นต้น (Martin. 2001: 158)

ฮัลลiday (Halliday. 1973) ได้กล่าวถึงระบบของภาษา โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ สกรรมกิริยา (Transitivity) เป็นโครงสร้างของประโยค แบ่งเป็น การดูจากหรือประโยคที่ประธานเป็นผู้กระทำ (Active voice) และ การมาจากหรือประโยคที่ประธานเป็นผู้ถูกกระทำ (Passive voice) กลุ่มที่ 2 คือ มาลาหรือลักษณะของกริยาที่แสดงถึงทัศนคติของผู้พูด (Mood) เป็นการแยกแยะประโยค คำถาม คำสั่ง อุทาน ฯลฯ และกลุ่มสุดท้ายคือ ใจความหลัก (Theme) เป็นการลำดับส่วนประกอบของประโยค การวางใจความของเรื่อง การพัฒนาอนุเจตหรือเนื้อความ ต่อมา ฮัลลiday (Halliday) ได้วางหลักการให้เป็นระบบมากขึ้น โดยใช้คำว่า Ideational, Interpersonal, และ Textual ซึ่งสามารถเทียบเคียงได้กับ ทำเนียบภาษา คือ Ideational สัมพันธ์กับ เรื่องราว, Interpersonal สัมพันธ์กับ ความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา และ Textual สัมพันธ์กับ วิธีหรือช่องทางในการสื่อสาร ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แบบโครงสร้างภาษาของฮัลลiday

ที่มา: Beverly Derewianka. (2001). *Pedagogical Grammar*. p. 257.

ซึ่งนักภาษาศาสตร์เชิงระบบได้ใช้สิ่งเหล่านี้เพื่ออธิบายบริบท ทำให้เข้าใจว่าทำไมภาษาที่ผู้คนใช้จึงมีลักษณะเป็นเช่นนั้น (Martin. 2001: 153 - 154) จากคำอธิบายดังกล่าวทำให้เห็นได้ว่า ถึงแม้ภาษาจะเปลี่ยนไปตามบริบทแต่การเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ ซึ่งก่อให้เกิดวิวัฒนาการขึ้นต่อมาเป็นแนวทฤษฎีอรรถฐาน

อรรถลักษณะของภาษาไม่มีระบบเสียงเป็นของตนเอง เป็นระบบที่ต้องพึ่งพา (Parasite semiotic) คำและโครงสร้างของภาษา และสร้างความหมายด้วยท่าเนียบภาษา ตามแนวคิดของฮัลลidayอธิบายไว้ว่า บริบทของสถานการณ์ต่าง ๆ ตรงกับท่าเนียบภาษา ส่วนบริบทของวัฒนธรรมเกี่ยวข้องตรงกับอรรถลักษณะของภาษา ซึ่งถูกสร้างขึ้นเพื่ออธิบายการใช้ภาษาในระดับโครงสร้างว่า มนุษย์มีกิจกรรมการใช้ภาษาที่เป็นขั้นเป็นตอนให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างไร อาทิเช่น การซื้อสินค้า เริ่มต้นด้วยการทักทายซึ่งกันและกัน ลูกค้านจะบอกความต้องการหรือบริการตัวเอง เมื่อได้ในสิ่งที่ต้องการแล้วลูกค้าจะสอบถามราคา จ่ายเงิน และกล่าวลา ดังขั้นตอนต่อไปนี้จะใช้เครื่องหมาย ^ แสดงถึงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการใช้ภาษา (Hasan. 1977, 1984: unpagued; Martin. 2001: 161. citing Mitchell. 1957: unpagued, 2001: 161 - 162; Ventola. 1987: unpagued) เช่น

Greeting ^ Service Bid ^ Statement of need ^ Need Compliance ^ Decision to buy ^
Payment ^ Leave-taking

บางเหตุการณ์เกิดขึ้นซ้ำ ๆ หรืออาจถูกข้ามไป ขึ้นอยู่กับความจำเป็นในการสื่อสาร บางวัฒนธรรมที่ไม่ได้กำหนดราคาสินค้าไว้แน่นอน ลูกค้าอาจต่อรองราคาก่อนการตัดสินใจ เป้าหมายในการสื่อสาร ขั้นตอนต่าง ๆ และโครงสร้างของเนื้อความเหล่านี้จะเกิดขึ้นเฉพาะในแต่ละวัฒนธรรม ดังนั้นบริบททางด้านสังคมและวัฒนธรรมที่แวดล้อมภาษาจะเป็นตัวกำหนดโครงสร้างของภาษาที่ใช้ให้มีความแตกต่างกันไปตามเอกลักษณ์ของสังคมนั้น ๆ การวิเคราะห์โครงสร้างของภาษาสามารถแยกพิจารณาได้เป็น 2 ส่วนคือ รูปแบบโครงสร้างของเนื้อความ และลักษณะทางภาษาศาสตร์

รูปแบบโครงสร้างของเนื้อความ หรือโครงสร้างอรรถลักษณะของภาษา (Generic structure หรือ Schematic structure) เป็นรูปแบบที่ไม่ได้เกิดขึ้นอย่างไร้เหตุผลหรือโดยบังเอิญ แต่ถูกพัฒนายาใต้บริบทของสังคมหรือวัฒนธรรมนั้น ๆ เป็นเวลานาน อาจจะแตกต่างกันไปเนื่องจากจุดประสงค์ในแต่ละขั้นตอนแตกต่างกันออกไป และส่งผลให้ลักษณะทางภาษาศาสตร์ (Linguistic features) มีการใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ที่แตกต่างกันไปตามจุดประสงค์เช่นเดียวกัน (Coffin. 2001: 113; Martin. 2001: 161; Painter. 2001: 167 citing Martin; & Rothery. 1980: unpagued; 1981: unpagued, Painter. 2001: 170) ดังเช่นตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างเนื้อความที่ 1

Installing the ribbon cartridge

1. Locate the ribbon knob on the ribbon cartridge and turn the knob clockwise to tighten the ribbon.
2. If the ribbon cartridge deck is off to the side, gently slide it toward the centre to give yourself some working room.
3. Lower the ribbon cartridge on to the deck. Make sure that the ribbon slips between the plastic ribbon guide and the clear paper guide.
4. When the ribbon is in position, gently press the cartridge between the two cartridge support tabs, so that the ribbon snaps into place. Make sure that ribbon is still positioned between the ribbon and paper guides.
5. Take any slack out of the ribbon by turning the ribbon knob clockwise.
6. Return the front cover to the printer by slipping the cover tabs into the receiving slots and pressing down on the cover.

ที่มา: Clare Painter. (2001). Understand Genre and Register. In *Analysis English in a Global Context*. p.168 .

จากตัวอย่างเนื้อความที่ 1 สามารถแบ่งการวิเคราะห์เนื้อความออกเป็น 2 ด้าน คือ โครงสร้างของเนื้อความ และลักษณะทางภาษาศาสตร์ ด้านโครงสร้างของเนื้อความประกอบด้วยส่วนที่เป็นการบังคับ (Obligation) และส่วนที่เป็นทางเลือก (Optional) ส่วนที่เป็นการบังคับนั้นไม่ว่าเนื้อความจะเป็นเช่นไร แต่ทุกอรรถลักษณะของภาษาในประเภทเดียวกันต้องมีส่วนที่บังคับร่วมกัน ในขณะที่ส่วนที่เป็นทางเลือกนั้น เป็นโครงสร้างที่มีหรือไม่มีก็ได้ ตามตัวอย่างเนื้อความที่ 1 โครงสร้างที่บังคับมี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่บอกเป้าหมาย และ ส่วนที่บอกวิธีการ ในขั้นตอนที่บอกเป้าหมายนั้นอาจจะเป็นประโยคเดียว หรือ หัวข้อ ในเนื้อความนี้ คือ 'Installing the ribbon cartridge' ตามด้วยส่วนที่บอกวิธีการ นั่นคือ ขั้นตอนที่ 1 - 6 ส่วนอื่น ๆ ที่เพิ่มเติมนอกจากนี้ถือเป็นส่วนที่เป็นทางเลือก อาจจะมีหรือไม่มีก็ได้ ในเนื้อความนี้ ไม่มีส่วนที่เป็นทางเลือก ส่วนลักษณะทางภาษาศาสตร์จะบอกถึงการใช้ภาษาในระดับตัวอักษร ดังตัวอย่างเนื้อความที่ 1 ลักษณะทางภาษาศาสตร์ คือ มีหมายเลขหรือ สันธาน (Conjunction) เช่น first, second, then, next, finally เพื่อบอกขั้นตอนอย่างชัดเจน มีการใช้คำสั่ง (Imperative mood) ใช้สรรพนาม 'you' ใช้กิริยาแสดงการกระทำ (Action verb) เช่น turn, slide และอื่น ๆ (Painter. 2001: 169)

ตัวอย่างเนื้อความที่ 2

Well, let's reverse round this corner. The first thing we do is check our mirror to see if it's safe to stop. Take your car gently forward looking down here --- there's nothing parked --- and take up our first position three feet from the kerb, two car lengths --- clutch down --- brake to stop --- clutch right down. Now then, put our handbrake on next, then into neutral. Right ...

ที่มา: Clare Painter. (2001). Understand Genre and Register. In *Analysis English in a Global Context*. p.173 .

เนื้อความที่ 2 มีโครงสร้างของเนื้อความเหมือนกับเนื้อความที่ 1 คือเป็นแบบกระบวนการ (Procedure) หรือแบบการสอน (Instructional text) ขั้นตอนที่บอกเป้าหมายในเนื้อความที่ 2 คือ 'Well, let's reverse round this corner' และมีการบอกวิธีการอย่างเนื้อความที่ 1 ลักษณะทางภาษาศาสตร์ก็เช่นเดียวกัน มีการใช้ประโยคคำสั่ง เช่น take your car..., take up your first position... เป็นต้น ใช้กริยาแสดงการกระทำ เช่น reverse, do, take, take up, put ฯลฯ และมีคำที่แสดงเพื่อบอกขั้นตอน เช่น the first thing, next และ then

แต่อย่างไรก็ตามทั้ง 2 เนื้อความนี้มีความแตกต่างกันเกี่ยวกับการใช้ภาษาเนื่องจากมีบริบทที่แตกต่างกัน การเริ่มต้นของเนื้อความที่ 2 ไม่มีข้อมูลอะไรมากนัก เป็นเนื้อความจากการพูดของผู้สอนขับรถต่อผู้เรียน เป็นสถานการณ์การพูดแบบตัวต่อตัว (Face-to-face situation) ความแตกต่างดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นถึงมุมมองของบริบทที่มีผลต่อการใช้ภาษา (Painter. 2001: 173) ดังนั้นอรรถลักษณะของภาษาจึงถูกสร้างขึ้นมาเพื่ออธิบายว่ามนุษย์ในวัฒนธรรมนั้น ๆ มีกิจกรรมการใช้ภาษาอย่างเป็นขั้นตอนอย่างไรให้บรรลุเป้าหมาย (Martin. 2001: 155 - 156, 161 - 163)

บริบทของสถานการณ์ต่าง ๆ (Context of situation) และบริบทของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง (Context of culture) เป็นสิ่งที่แวดล้อมที่จะทำให้ความหมายของภาษานั้นเปลี่ยนไป ด้วยเหตุนี้จะต้องคำนึงอยู่เสมอว่า กำลังฟัง พูด อ่าน และเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีความสัมพันธ์กันอย่างไร เนื่องจากความสัมพันธ์ทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารจะมีผลต่อการเลือกใช้คำ การใช้เสียง ฯลฯ ตัวอย่างเช่น การพูดคุยระหว่างเพื่อนสนิท ย่อมเป็นการใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการ อาจใช้ศัพท์แสลง หรือน้ำเสียงที่เป็นกันเอง ในขณะที่การพูดในที่สาธารณะ ผู้พูดย่อมใช้ภาษาที่เป็นทางการ ต้องใช้ภาษาที่เป็นนัยตรงเพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน และน้ำเสียงหนักแน่นเพื่อแสดงถึงความน่าเชื่อถือ และสิ่งสุดท้ายที่ต้องคำนึงถึงก็คือ วิธีหรือช่องทางในการใช้ภาษา(Mode) กล่าวคือการใช้ภาษาจะแตกต่างกันตามรูปแบบการใช้ภาษา เช่น ภาษาพูด และภาษาเขียน เป็นต้น ดังนั้นผู้เรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อความมากขึ้นหากเรียนรู้การรูปแบบของภาษาหรืออรรถลักษณะของภาษา (Genre) ตามบริบทภาษาในสถานการณ์และวัฒนธรรมต่าง ๆ

2.2 ความหมายของอรรถลักษณะของภาษา (Genre)

“อรรถลักษณะของภาษา” (Genre) (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2536) มาจากภาษาละตินว่า “Genus” หมายถึง เชื้อสาย (Race) หรือ ประเภท (Kind) ออกเสียงว่า ฉองเรอะ [ʔā:re]. คำนี้ถูกนำมาใช้ในภาษาอังกฤษโดยผ่านภาษาฝรั่งเศส ดังนั้นการเขียนและการออกเสียงของคำนี้จึงได้รับอิทธิพลมาจากภาษาฝรั่งเศส คำว่าอรรถลักษณะของภาษาใช้ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1843 โดย เซคเกอร์เรย์ (Thackeray) เพื่อแสดงถึงลักษณะเฉพาะทางวรรณคดี ตามรูปแบบ จุดประสงค์ และเนื้อหา เช่น นวนิยาย ร้อยกรอง ละคร ฯลฯ ต่อมาคำนี้ก็ถูกใช้ในวงกว้างและขยายไปยังสาขาอื่น ๆ เช่น สาขาทางด้านดนตรี และสาขาทางด้านจิตรกรรม ตัวอย่างเช่น อรรถภาษาถูกนำมาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งแยกแนวเพลงในแต่ละประเภท (Gardner. 2004: Online; Wikipedia. 2007b: Online) เช่น การจัดประเภทดนตรีของนิตยสารบิลบอร์ดซึ่งเป็นนิตยสารชั้นนำเกี่ยวกับดนตรี แบ่งเพลงออกเป็น 21 ประเภทเพื่อจัดอันดับเพลงในแต่ละสัปดาห์ (Billboard. 2006: Online.) ได้แก่ Pop, Digital & Mobile, Historical, R&B/Hip-Hop, Country, Latin, Rock, Adult Contemporary, Heatseekers/Independent, Christian/Gospel, Dance/Electronic, Classical/Jazz, International, Video, Boxscore, Compilation, Blues, New Ages, World Albums, Soundtracks, and Comedy Albums

อย่างไรก็ตามมักเกิดการสับสนในความหมายของ “อรรถลักษณะของภาษา” (Genre) และคำว่า “ประเภทของเนื้อความ” (Text type) ซึ่งบางครั้งก็สามารถใช้แทนกันได้ (Stubbs. 1996: 11) แต่ในบางครั้งก็ให้คำนิยามที่ต่างกันออกไป โดยไบเบอร์ (Biber. 1988: 70, 170) และอีเกิล (EAGLES. 1996: unpagged) กล่าวถึงเกณฑ์แสดงความแตกต่างระหว่างอรรถลักษณะของภาษาและประเภทของเนื้อความว่า อรรถลักษณะของภาษาใช้เกณฑ์ภายนอก (External criteria) หรือใช้การสื่อสาร (Communicative events) และไม่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ เป็นการแบ่งกลุ่มตามคุณสมบัติของเนื้อความเช่น ผู้อ่านหรือผู้ฟัง (Audience) จุดประสงค์ (Purpose) และประเภทของกิจกรรม (Activity types) ในขณะที่ประเภทของเนื้อความใช้เกณฑ์ภายใน (Internal criteria) ซึ่งเป็นการจัดกลุ่มเนื้อความตามลักษณะของคำศัพท์ (Lexicon) หรือไวยากรณ์ (Grammar) ที่ปรากฏในเนื้อความ หรือลักษณะทางด้านการเขียน (Rhetorical features) เป็นเกณฑ์ในการแบ่งประเภทเนื้อความ ตัวอย่างการแบ่งประเภทของเนื้อความโดยใช้เกณฑ์ภายในของผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ ดังตาราง 1

ตาราง 1 ตัวอย่างการแบ่งประเภทของเนื้อความโดยใช้เกณฑ์ภายใน

Experts	Text Types
Meyer (1975)	Time order, Collections of description, Comparisons and Cause and effect
Hoey (1983)	Problem-solution, General-particular, Matching contrast, and Hypothetical-real text
Crombie (1985)	Problem-solution and Topic-restriction-illustration
Hedge (1988)	Static descriptions, Process descriptions, Narratives, Cause and effect, Discussions, Compare and contrast, Classifications, Definitions, and Reviews
Derewianka (1991)	Recounts, Narratives, Information reports, Explanations, and Arguments.
Hammond et al. (1992)	Anecdotes, Descriptions, Expositions, News items, Procedures, Recounts, Reports, and Reviews
TOEFL: iBT Reading Section (<i>TOEFL iBT Tips</i> . 2005: 7)	Exposition, Argumentation, and Historical biographical/event narrative)

พาลทริจ (Paltridge. 1996: 239) ได้เปรียบเทียบตัวอย่างอรรถลักษณะของภาษากับประเภทของเนื้อความที่อาศัยตามแนวคิดของแฮมมอนด์ ดังตาราง 2

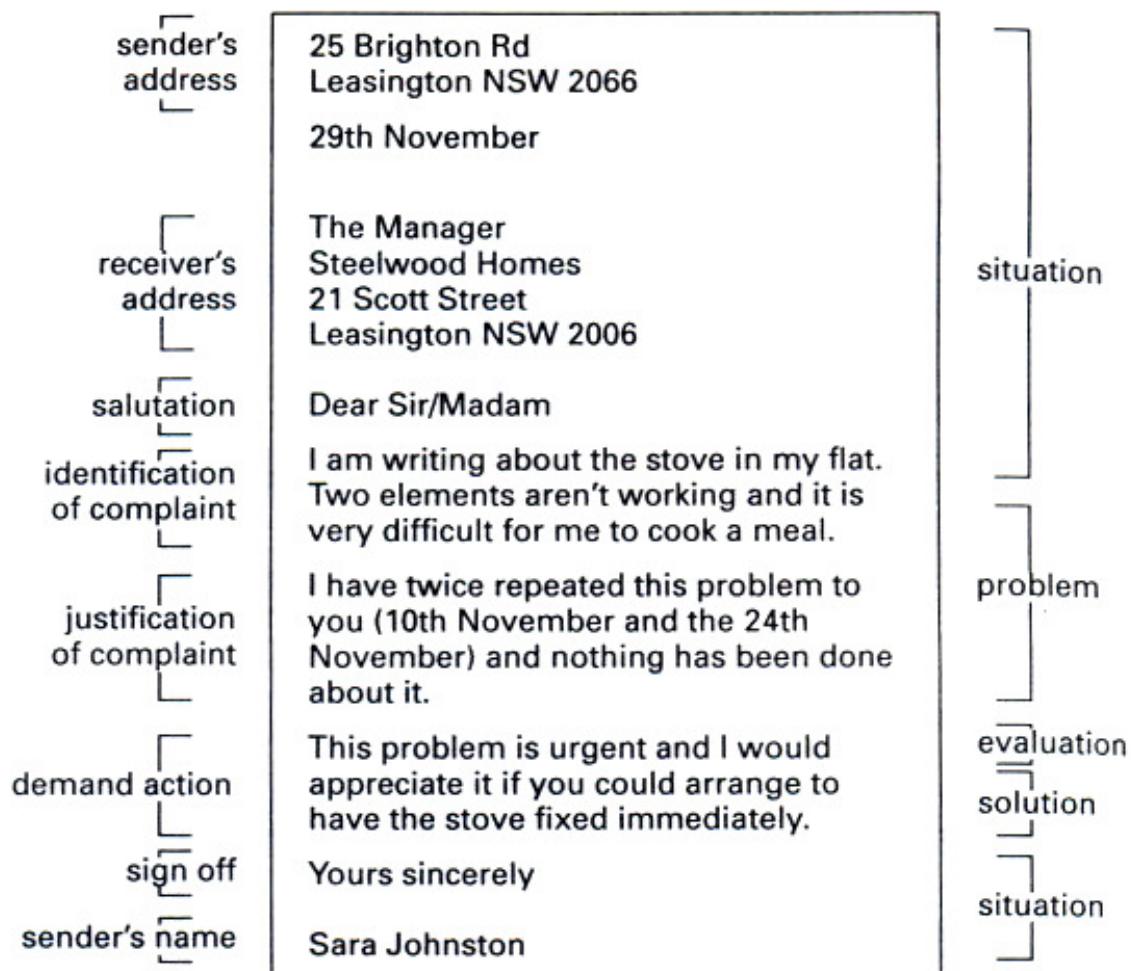
ตาราง 2 ตัวอย่างเปรียบเทียบอรรถลักษณะของภาษาและประเภทของเนื้อความ

Genre	Text Type (Based on Hammond et al. 1992)
Recipe	Procedure
Personal letter	Anecdote
Advertisement	Description
Police report	Description
Student essay	Exposition
Formal letter	Exposition
Formal letter	Problem-solution
News item	Recount
Health brochure	Procedure
Student assignment	Recount
Biology textbook	Report
Film review	Review

ที่มา: Brian Paltridge. (1996, July). Genre, text type, and the language learning classroom. *ELT Journal*. 50(3): 239

จากการวิเคราะห์ของพาลทริจพบว่า อรรถลักษณะของภาษาที่ต่างกันอาจเป็นประเภทของเนื้อความเดียว เพราะมีรูปแบบภาษาที่ใช้เหมือนกัน เช่น โฆษณาและรายงานของตำรวจ เป็นเนื้อความประเภทบรรยาย ซึ่งแต่ละอรรถลักษณะของภาษาอาจเป็นเนื้อความได้มากกว่า 1 ประเภท เช่น จดหมายทางการอาจเป็นเนื้อความประเภทความ คิดเห็นหรือเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข

การนิยามความหมายของอรรถลักษณะของภาษาจะส่งผลต่อแนวทางในการเรียนการสอน เนื่องจากเกณฑ์ที่ต่างกันจะทำให้การนำเสนอโครงสร้างภายในเนื้อความ (text) ต่างกัน โครงสร้างของเนื้อความที่อาศัยเกณฑ์ภายนอก (External criteria) หรือการสื่อสาร (Communicative events) เรียกว่า “**generic structure**” ส่วนโครงสร้างของเนื้อความที่ใช้เกณฑ์ภายใน (Internal criteria) ของโครงสร้างการเขียน (Rhetorical organization) เรียกว่า “**text structure**” ตัวอย่างเช่น โครงสร้างจดหมายที่เป็นทางการ

Generic structure**Text structure**

ภาพประกอบ 3 โครงสร้างจดหมายที่เป็นทางการ

ที่มา: Brian Paltridge. (1996, July). Genre, text type, and the language learning classroom. *ELT Journal*. 50(3): 240

จากภาพประกอบตัวอย่างของพาลทริจข้างต้น แสดงให้เห็นโครงสร้างของเนื้อความที่ใช้เกณฑ์แตกต่างกัน ดังนั้นผู้สอนควรตระหนักในการให้นิยามอรรถลักษณะของภาษาในการเรียนการสอน เนื่องจากการให้นิยามที่แตกต่างกันทำให้แนวการสอนแบบอรรถฐานมีแนวคิดที่ต่างกันไปเช่นเดียวกัน ดังจะกล่าวในหัวข้อต่อไป

2.3 กลุ่มแนวคิดต่าง ๆ ตามแนวการสอนแบบวรรณฐาน

ถึงแม้ว่าเริ่มแรกทฤษฎีวรรณฐานใช้ในวรรณคดีศึกษา แต่ 20 กว่าปีที่ผ่านมาวรรณลักษณะทางภาษาได้ถูกพัฒนาให้เป็นเครื่องมือเพื่อวิเคราะห์โครงสร้างและหน้าที่ของข้อความที่ไม่ใช่วรรณคดี (Coffin. 2001: 108 – 112; Gardner. 2005: Online) วรรณลักษณะของภาษาได้ถูกศึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ ภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Functional Linguistics: SFL) ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ หรือภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (English for Specific Purposes: ESP) และวาทศาสตร์ศึกษาแนวใหม่ (the New Rhetoric Studies: NRS)

วรรณลักษณะของภาษาในกลุ่มของภาษาศาสตร์เชิงระบบ (SFL) หรือกลุ่มออสเตรเลีย (the Australian School) มุ่งเน้นการสอนเด็กนักเรียนให้รู้จักวรรณลักษณะของภาษาที่จำเป็นในอนาคต (Kay; & Dudley-Evans. 1998: 310) พัฒนาโดยมาร์ตินร่วมกับรูเธอรี (Martin and Rothery) ต่อยอดทฤษฎีของฮัลลiday เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบ (Form) หน้าที่ (Function) และบริบท (Context) มีแนวคิดวาทวรรณลักษณะของภาษาเป็นการนำเสนอระบบของกระบวนการทางสังคมที่มุ่งเป้าหมายอย่างเป็นขั้นตอน (Staged goal-oriented social process) วรรณลักษณะของภาษาในกลุ่มภาษาศาสตร์เชิงระบบได้ถูกพัฒนาเพื่อเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ว่าวัฒนธรรมทำให้ภาษาพูดและภาษาเขียนบรรลุจุดประสงค์ได้อย่างไร และเพื่ออธิบายโครงสร้างของข้อความที่เกิดขึ้นในแต่ละบริบททางสังคม โดยเห็นว่าเป้าหมายทางสังคมของผู้พูดหรือผู้เขียนทำให้ภาษามีรูปร่างและโครงสร้างที่แตกต่างกันไป โครงสร้างที่วาทนี้หมายถึง 'Schematic structure' ซึ่งบอกถึงโครงสร้างที่อาจเป็นไปได้ในแต่ละวรรณลักษณะของภาษา โครงสร้างในแต่ละส่วนของข้อความเรียกว่า 'Stage' ตัวอย่างเช่น วรรณลักษณะของภาษาแบบ บรรยาย (Recount) ต้องมี Stage of orientation และ Record of events หรืออาจจะมี Stage of personal evaluation เสริมขึ้นมา วิธีการของกลุ่มนี้มีการวิเคราะห์ระดับของไวยากรณ์มากกว่าแนวภาษาอังกฤษซึ่งเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และกล่าวว่า เนื้อความในชีวิตจริงไม่จำเป็นต้องแบ่งให้ชัดเจน โดยสามารถละบางส่วน (Stage) ได้

การศึกษาวรรณลักษณะของภาษาตามแนวภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) ภายใต้สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ มีสาระสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างของข้อความโดยศึกษาและอธิบายลักษณะทางโครงสร้างและรูปแบบ (Stylistic) ของข้อความว่ามีความสำคัญต่อการใช้ภาษาในที่ทำงานและการศึกษาในระดับสูง เป้าหมายหลักของแนวคิดนี้คือผู้เรียนในระดับสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา (Non-Native Speaker of English) ให้รู้จักวรรณลักษณะของภาษาที่จำเป็นต่อการเรียนในระดับสูงและอาชีพ สวาลส์ (Swales. 1990) บาเทีย (Bhatia. 1993) และ ดัดเลย์ อีวานส์ (Dudley Evans. 1994) กล่าวว่า จุดประสงค์ในการสื่อสารเป็นเกณฑ์อันสำคัญในการระบุประเภทของวรรณลักษณะของภาษา มีการวิเคราะห์โครงสร้างข้อความและไวยากรณ์ เพื่ออธิบายลักษณะเฉพาะของวรรณลักษณะของภาษา (Coffin. 2001:112 - 113) และใช้วิธีการวิเคราะห์เหมือนกับกลุ่มภาษาศาสตร์เชิงระบบ โดยแยกข้อความออกเป็นส่วน ๆ เรียกว่า 'Moves' แต่ละ Move จะถูกหาลักษณะเฉพาะโดยการอ้างถึงหน้าที่ในการสื่อสารว่ามีจุดประสงค์อย่างไร ตัวอย่างเช่น บาเทีย (Coffin. 2001: 113 citing Bhatia. 1993: 165) ได้วิเคราะห์ การเขียนเชิงวิชาการเพื่อโน้มน้าว (Persuasive academic writing) ออกเป็น 4 moves คือ นำเสนอประเด็น

(Presenting the case) เสนอข้อโต้แย้ง (Offering the argument) ทาคำตัดสิน (Reaching the verdict) และ เสนอข้อเสนอแนะ (Recommending action)

วาทศาสตร์ศึกษาแนวใหม่ (NRS) ซึ่งเป็นกลุ่มนักคิดอเมริกาเหนือ (the North American School) ได้พัฒนาอรรถลักษณะของภาษาอย่างกว้างขวางในปี 1980s ภายใต้สาขาการศึกษาความเรียง (Composition studies) และการเขียนเชิงวาทศิลป์และอาชีพ (Rhetoric and professional writing) จุดมุ่งหมายของกลุ่มนี้เพื่อ คลายความซับซ้อนของความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อความและบริบท (Freedman; & Medway. 1994: 9) โดยให้ความสนใจในมุมมองของบริบทและหน้าที่ของอรรถลักษณะของภาษาและการเข้าใจวิธีการใช้ในแต่ละชุมชน ไม่ได้สนใจ เนื้อหาและรูปแบบของ สัมพันธสาร (Discourse) แนวคิดนี้เป็นวิธีการทางมานุษยวิทยามากกว่าทางภาษาศาสตร์ เรียกว่า 'Sociocognitive theory of genres' (Coffin. 2001: 112 citing Berkenkotter; & Huckin. 1995: xi; Gardner. 2005: Online) เพื่อเป็นการสอนเจ้าของภาษา และให้ความสนใจบริบททางสังคมมากกว่าแนวภาษาอังกฤษ เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

การที่แนวคิดของทฤษฎีอรรถฐานแบ่งออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ อาจทำให้เกิดความสับสน อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่าแนวทฤษฎีนี้ น่าจะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แม้ว่าแนวทฤษฎีนี้จะมีแนวคิดที่แตกต่างกันถึง 3 กลุ่ม แต่ก็ได้นำเสนอมุมมองต่าง ๆ ที่ครอบคลุมเนื้อความ (Texts) ทุกประเภทไว้แล้ว และหากผู้สอนมีความเข้าใจ แนวทฤษฎีนี้แล้ว ผู้สอนก็สามารถนำแนวคิดกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งของแนวทฤษฎีมาใช้ตามความเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งทำให้เห็นว่าการสอนตามแนวทฤษฎีนี้มีความยืดหยุ่น และน่าสนใจอีกวิธีหนึ่ง

2.4 แนวการสอนอ่านแบบอรรถฐาน

แนวการสอนตามแบบอรรถฐานเป็นวิธีการสอนอ่านที่เน้นการเขียนโดยจำแนกอรรถลักษณะของเนื้อความซึ่งเป็นทักษะที่จะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น (Dobie; & McDavid. 2006: Online) ในปัจจุบันวิธีนี้ได้รับการพัฒนาในประเทศออสเตรเลีย (Christie. 1992, Cope; & Kalantzis. 1993, Hasan; & Martin. 1989. Martin. 1993) โดยประยุกต์มาจากทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบของฮัลลิเดย์ และเพิ่มรายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างของเนื้อความซึ่งเป็นแนวทางในการใช้และสร้างข้อความต่อเนื่อง (Written discourse) โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเน้นถึงความสัมพันธ์ของการเขียน ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ได้ตระหนักถึงโครงสร้างเนื้อความทั้งใน กิจกรรมการอ่านและการเขียน สามารถเข้าใจรูปแบบหน้าที่ และรูปแบบทางภาษาศาสตร์ของเนื้อความ เป็นการสอนที่อาศัยผลการวิเคราะห์อรรถภาษา ซึ่งเป็นการศึกษาภาษาที่ใช้ในแต่ละบริบท (Swales. 1990) และรูปแบบของภาษาที่สัมพันธ์กับความหมาย (Bhatia. 1993) การวิเคราะห์อรรถภาษาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์โครงสร้างของเนื้อความ โดยระบุขั้นตอนและกลวิธีที่จะช่วยให้เข้าใจขั้นตอนต่าง ๆ ที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสื่อสารของเนื้อความ และยังเป็นเครื่องมือวิเคราะห์ลักษณะของคำศัพท์และไวยากรณ์ (Lexico-grammatical features) ของอรรถภาษา เพื่อระบุถึงลักษณะทางภาษาศาสตร์ของเนื้อความในแต่ละอรรถภาษาที่ผู้เขียนเลือกใช้ ช่วยให้เข้าใจ

เป้าหมายในการสื่อสาร และเพื่ออธิบายบริบททางสังคมและทางจิตศาสตร์ (Henry; & Roseberry. 1998) และเนื่องจากผู้เรียนค่อนข้างมีเวลาน้อยในการฝึกอรรถภาษาที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้นการสอนจะต้องมีความชัดเจนตรงไปตรงมา ไม่คลุมเครือ (Bill Gabe. 2005: Online.)

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าการสอนแบบอรรถฐาน (Genre Based Instruction: GBI) มีหลายรูปแบบซึ่งเกิดจากความแตกต่างในการแบ่งขั้นตอนการสอนที่มีจำนวนและชื่อเรียกต่างกัน เปรียบเทียบดังตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบขั้นตอนการสอนแบบอรรถฐานในรูปแบบต่าง ๆ

Lander, Jo. 2005 citing Callaghan. 1988	The Australian School (Callaghan; Knapp; & Nobel. 1993)	Cope; & Kalantzis. 1993
1. ขั้นให้รูปแบบ (Modeling) ผู้เรียนทำความเข้าใจอรรถลักษณะของภาษาประเภทต่าง ๆ โดยการอ่านหรือฟัง	ขั้นที่ 1 ผู้สอนใช้เนื้อความต้นแบบให้ผู้เรียนรู้จักอรรถลักษณะของภาษาเน้นจุดประสงค์ทางสังคมของเนื้อความผ่านโครงสร้าง และลักษณะทางภาษาศาสตร์	1. ขั้นให้รูปแบบ (Modeling) ผู้เรียนนำเนื้อความตามอรรถลักษณะของภาษาที่จะเรียนมาอภิปรายความแตกต่างผู้เรียนวิเคราะห์เนื้อหา และรายละเอียดผู้สอนแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักส่วนต่าง ๆ ของเนื้อความ (moves)
2. ขั้นวิเคราะห์ (Analysis) ระบุและอธิบายโครงสร้างลักษณะทางภาษาศาสตร์ และกลยุทธ์ของสัมพันธสาร		2. ขั้นแนะนำ (Guiding) ผู้สอนแนะนำวิธีวิเคราะห์รูปแบบโครงสร้าง แสดงส่วนต่าง ๆ ของเนื้อความ (moves) และให้ผู้เรียนเปรียบเทียบกับเนื้อความของตนเองผู้เรียนอภิปรายความถี่ส่วนต่าง ๆ ของเนื้อความ เพื่อระบุส่วนที่เป็นการบังคับ (Obligatory) และส่วนที่เป็นทางเลือก (Optional)ผู้เรียนวิเคราะห์ลำดับของส่วนต่าง ๆ ของเนื้อความ (Sequences of moves)

ตาราง 3 (ต่อ)

Lander, Jo. 2005 citing Callaghan. 1988	The Australian School (Callaghan; Knapp; & Nobel. 1993)	Cope; & Kalantzis. 1993
3. ขั้นร่วมกันสร้างเนื้อความ (Joint Construction) ผู้เรียนเขียนโครงสร้างตามอรรถ ลักษณะของภาษาโดยมีเพื่อนและ ผู้สอนให้ความช่วยเหลือ	ขั้นที่ 2 ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกัน สร้างเนื้อความตามอรรถลักษณะของ ภาษา	3. ขั้นฝึกทักษะ (Practicing) ผู้เรียนบอกลักษณะทาง ภาษาศาสตร์ และแบ่งกลุ่มเพื่อระดม ความคิดเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเขียน ตามอรรถลักษณะของภาษา โดย ผู้สอนให้คำแนะนำเนื้อหา และ ลักษณะทางภาษาศาสตร์ตามลำดับ
4. ขั้นสร้างเนื้อความอิสระ (Individual Construction) ผู้เรียนสร้างเนื้อความด้วยตนเอง	ขั้นที่ 3 ผู้เรียนเลือกและศึกษาหัวข้อ ใหม่ และเตรียมเนื้อความตามอรรถ ลักษณะของภาษาของตนเอง	4. ขั้นเขียนอิสระ (Independent Writing) ผู้เรียนสร้างเนื้อความด้วยตนเอง

จากตาราง 3 พบว่า รูปแบบขั้นตอนการสอนของทั้ง 3 รูปแบบ มีรายละเอียดที่เหมือนกัน โดยเริ่มจากการให้ผู้เรียนได้ทำความรู้จักกับอรรถลักษณะของภาษาที่จะสอน และให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์โครงสร้างเนื้อหาและลักษณะทางภาษาศาสตร์ โดยท้ายสุดจึงบูรณาการเข้ากับทักษะการเขียน

การสอนแบบอรรถฐานในประเทศไทยดังปรากฏในงานวิจัย (กรรณิกา กุลวิทย์. 2540; ฉัตรชัย อภิวันท์ สอนง. 2548; ณิชภัทร วัฒนพานิช. 2543; บุศรา จิตลำตวน. 2538; วันดี เหล่าเชตรกิจ. 2538; ภาสกร แจ่มจันทร์ เกษม. 2534.) ได้รับอิทธิพลมาจากกลุ่มออสเตรเลีย (Frances Christie, J.R. Martin, etc.) แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การให้รูปแบบ (Modeling)

ให้ผู้เรียนจับใจความสำคัญ รายละเอียดของเรื่องที่อ่านตามอรรถภาษาที่กำหนด วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่องและลักษณะของภาษาที่ใช้ โดยผู้สอนใช้แผนภูมิเพื่อโยงความสัมพันธ์ และกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหาเหตุผลจากการอ่านและสรุปความคิดด้วยตนเอง อาจหยุดอ่านเป็นตอน ๆ แล้วอภิปรายร่วมกัน จะช่วยให้ผู้เรียนฝึกกระบวนการทางความคิดที่ส่งเสริมการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ในอนาคต

2. การตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความ (Joint negotiation)

ผู้เรียนแสดงความคิดจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์เรื่องที่อ่านให้เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของตนเอง เตรียมอ่านเนื้อความใหม่ร่วมกันจากอรรถฐานเดิม ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสร้างเนื้อความและเขียนโครงร่างใหม่จากอรรถฐานเดิมและอภิปรายร่วมกัน

3. การสร้างเนื้อความร่วมกันในกลุ่มและโดยอิสระ (Independent construction)

ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและฝึกทักษะการเขียนในรูปแบบของตนเองโดยเลือกหัวเรื่องใหม่ และร่วมกันเขียนโครงสร้างของเรื่องเป็นกลุ่มที่มีผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือเพื่อฝึกการทำงานร่วมกัน แล้วนำโครงสร้างดังกล่าวนำเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่ออภิปราย แลกเปลี่ยนความคิด ร่วมทั้งแก้ไขข้อบกพร่อง หลังจากนั้นจึงเขียนเนื้อความตามโครงสร้างที่นำเสนอให้สมบูรณ์ ซึ่งผู้สอนอาจมอบหมายเป็นการบ้านได้

กิจกรรมภาษาอื่น ๆ ที่สามารถใช้สอนได้กับวิธีนี้ ควรเป็นกิจกรรมที่ใช้ควรมีความหลากหลาย และเป็นขั้นตอนที่เรียงจากง่ายไปยาก เช่น Color-coding ซึ่งเป็นการใช้ปากกาสีต่าง ๆ ระบายแต่ละขั้นตอน (moves) เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างของเนื้อความ, Reassembly exercise โดยตัดเนื้อความออกเป็นส่วน ๆ แล้วให้ผู้เรียนเรียงเนื้อความหรือประโยคใหม่, Cloze exercises ให้ผู้เรียนสิ่งที่ขาดหายไป เนื้อความ, และ Concordancing เป็นต้น (Jordan. 1997: 238; citing Swales. 1983;1984; Jordan. 1997: 239; citing Flowerdew. 1993)

จะเห็นได้ว่าการสอนแบบอรรถฐานเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนเป็นวิธีที่น่าสนใจ ซึ่งให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้จากคิดวิเคราะห์ และเนื่องจากการฝึกอ่านเรื่องใหม่จากอรรถฐานเดิม จะช่วยสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียนได้คุ้นเคยกับรูปแบบของเนื้อความที่อาจเจอในอนาคต และยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และได้แสดงความคิดเห็น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจนำทฤษฎีนี้มาใช้พัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ โดยจะใช้รูปแบบการสอนที่ใช้ในประเทศไทยซึ่งได้รับอิทธิพลจากกลุ่มออสเตรเลีย เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่ารูปแบบดังกล่าวถูกใช้ในประเทศไทยมาระยะหนึ่งและได้ผลเป็นที่น่าพอใจ ซึ่งน่าจะเหมาะกับบริบทของผู้เรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบสอน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การนำแนวการสอนแบบอรรถฐานมาสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในเริ่มแรกนั้นจะมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทักษะการเขียนเป็นสำคัญ แต่ต่อมาได้มีการแนวคิดดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะอื่น ซึ่งรวมทั้งการนำแนวคิดมาพัฒนาทักษะการอ่านด้วย ผลจากการสืบค้นมีดังนี้

3.1 งานวิจัยภายในประเทศ

ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม (2534) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา โดยศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชาการอ่าน 1 (อ 011/ อ 012) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 ของโรงเรียนภัทรวิทยานวิทยา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 52 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 26 คน สอนด้วยแนวทฤษฎีอรรถฐาน (Genre-based Approach) และกลุ่มควบคุม 26 คน สอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการทดลองพบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน กับวิธีการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

บุศรา จิตลำดวน (2538) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู โดยศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 80 คน สุ่มแยกเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน กลุ่มทดลองจัดการเรียนการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน และ กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดมินิคอร์สแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กรรณิกา กุลวิทย์ (2540) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเอง โดยการฝึกอ่านเล่าเรื่องย้อนกลับ (Retelling) ตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน กับการสอนตามคู่มือ กับกลุ่มทดลองที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจำนวน 80 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ อำเภอมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 4 อ 014 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 และแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน กลุ่มละเท่า ๆ กัน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ณิชาภัทร วัฒนพานิช (2543) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานด้วยสื่อหนังสือพิมพ์กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่าง

ในการทดลองครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระฤทัยคอนแวนต์ คลองเตย กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จับสลากแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน กลุ่มทดลองสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานด้วยสื่อหนังสือพิมพ์ และกลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานด้วยสื่อหนังสือพิมพ์กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สงวนศรี ไทรอด (2547) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และทัศนคติและพฤติกรรมการอ่าน ด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบดั้งเดิม ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาใน 3 โรงเรียนของจังหวัดราชบุรี จำนวน 90 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 45 คน และกลุ่มควบคุม 45 คน กลุ่มทดลองใช้วิธีการสอนสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน และกลุ่มควบคุมสอนด้วยวิธีการสอนแบบดั้งเดิม ผลปรากฏว่า เมื่อสิ้นสุดการทดลองนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แต่ นักเรียนที่ได้เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานมีการพัฒนามากกว่านักเรียนที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบดั้งเดิม

ฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง (2548) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน ดำเนินการทดลองการสอนกลุ่มทดลองตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน และสอนกลุ่มควบคุมตามคู่มือครู ผลการทดลองปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครูไม่แตกต่างกัน แต่ความสามารถในการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองด้วยวิธีการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีอรรถฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฟรานซิส และฮอลแลม (Francis; & Hallam. 2000) ได้ศึกษาผลกระทบของอรรถลักษณะของภาษาต่อการอ่านเนื้อความของนักเรียนที่ศึกษาในระดับสูงเพื่อความเข้าใจ โดยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านบทความและตอบคำถามเกี่ยวกับการอ่านและความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และบันทึกเทปในขณะที่ผู้เรียนอธิบายเกี่ยวกับคำตอบที่เหมือนและต่างกัน พบว่าความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านบทความเดียวกันแตกต่างกันออกไป โดยผู้เรียนให้เหตุผลว่าเนื่องมาจากความยากของภาษาและโครงสร้างของเนื้อความ

อาไต (Atai. 2002: 77 – 79) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการเฉพาะ (English for Specific Academic Purposes: ESAP) ของนักศึกษาทันตแพทย์ ด้วยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) และทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจแบบดั้งเดิมหรือสอนแบบแปล (Traditional ESP Methodologies or Translation Method) ผลการวิเคราะห์คะแนนหลังการทดลองพบว่ากลุ่มทดลองที่สอนด้วยแนวการสอนแบบอรรถฐานสามารถทำได้ดีกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนด้วยทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจแบบดั้งเดิมหรือการสอนแบบแปล

จากการศึกษาวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวการสอนแบบอรรถฐานทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่าแนวการสอนนี้ช่วยพัฒนาความสามารถทางด้านการอ่านและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีและเป็นที่น่าสนใจ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้ภาษาในแต่ละสังคม ช่วยให้ค้นพบวิธีการสร้างความของผู้เขียน ช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาในอนาคตเนื่องจากได้ศึกษาจากต้นแบบ ช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ เช่น การสร้างโครงเรื่องเอง เป็นต้น และช่วยส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์ซึ่งเป็นการอ่านระดับสูง ที่จำเป็นต่ออาชีพของผู้เรียนในอนาคตอันใกล้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำแนวการสอนนี้มาพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อให้มีทักษะและกลยุทธ์ในการอ่านที่มีประสิทธิภาพซึ่งจะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ระยะเวลาในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตำบลคลองหก อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 ซึ่งสอบผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 จำนวน 88 หมู่เรียน รวม 3,525 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตำบลคลองหก อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 1 หมู่เรียน จำนวน 30 คน โดยเลือกสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จาก 6 หมู่เรียน ซึ่งผู้วิจัยได้รับมอบหมายจากสาขาวิชาภาษาตะวันตก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ให้สอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

2. ระยะเวลาในการวิจัย

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง

3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการเรียนรู้การอ่านตามแนววรรณฐาน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบบันทึกหลังการสอน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา โดยมีวิธีการสร้างเครื่องมือดังกล่าวดังต่อไปนี้

3.1 แผนการเรียนรู้การอ่านตามแนววรรณฐาน (ดูภาคผนวก)

เป็นแผนการเรียนรู้ทักษะการอ่านแบบวรรณฐาน จำนวน 4 แผน ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับ เรื่องเล่า (Recount: Storytelling and Biography) วิธีการ (Procedure: Instructions and Household Product Labels) การอธิบาย (Explanation: Articles) การอภิปราย (Exposition: Letters to the Editor and Movie Reviews) ขั้นตอนการสร้างแผนการเรียนรู้ คือ

3.1.1 ศึกษาลักษณะรายวิชา คำอธิบายรายวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ 2 ตามหลักสูตรศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2549 ของภาควิชาภาษาตะวันตก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3.1.2 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีวรรณฐานของกลุ่มออสเตรเลียและกลุ่มภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

3.1.3 กำหนดเนื้อหาเพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัยแล้ววิเคราะห์โครงสร้างเนื้อหาและลักษณะทางภาษาศาสตร์ หลังจากนั้นจึงเลือกบทอ่านจากสื่อจริง (Authentic texts) ที่มีโครงสร้างและลักษณะเดียวกับเรื่องที่อ่าน

3.1.4 เขียนแผนการเรียนรู้การอ่านแบบวรรณฐาน โดยยึดรูปแบบการสอนที่ใช้ในประเทศไทยซึ่งได้รับอิทธิพลจากกลุ่มออสเตรเลีย (Australian School) (กรรณิกา กุลวิทย์. 2540; ฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง. 2548; นิชาภัทร วัฒนพานิช. 2543; บุศรา จิตลำดวน. 2538; วันดี เหล่าเชตรกิจ. 2538; ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. 2534.) โดยปรับให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนทักษะการอ่าน แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ให้อารมณ์ ผู้เรียนจับใจความสำคัญ รายละเอียดของเรื่องที่อ่านตามอรรถาธิบายที่กำหนด วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่องและลักษณะของภาษาที่ใช้ โดยผู้สอนใช้แผนภูมิเพื่อโยงความสัมพันธ์

ขั้นตอนที่ 2 อ่านร่วมกัน ผู้เรียนร่วมกันอ่านเนื้อหาความใหม่ตามอรรถาธิบายเดิมโดยมีผู้สอนให้ความช่วยเหลือ แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์เรื่องที่อ่านให้เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของตนเอง

ขั้นตอนที่ 3 อ่านโดยอิสระ ผู้เรียนฝึกทักษะอ่านเรื่องใหม่จากอรรถาธิบายเดิมด้วยตนเอง

3.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (ดูภาคผนวก)

แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีวิธีการสร้างดังต่อไปนี้

3.2.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบ (นงเยาว์ กอสอน. 2545; อัจฉรา วงศ์โสธร. 2544)

3.2.2 ศึกษาโครงสร้างและลักษณะของภาษาของบทอ่านเพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

3.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก (Multiple choices) จำนวน 40 ข้อ

3.2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.5 นำแบบทดสอบมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยก่อนเรียนและหลังเรียน

3.3 แบบบันทึกหลังการสอน (ดูภาคผนวก)

งานวิจัยครั้งนี้ใช้แบบบันทึกหลังการสอน (Teaching journals) ในรูปแบบเขียนบรรยาย เพื่อสังเกตพฤติกรรมการอ่านของผู้เรียนและศึกษาผลการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยแนวการสอนแบบบูรณาการ โดยดัดแปลงมาจากเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่าน (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542: 30 - 32; สมุทร เชินชวนิช, 2549) แบบบันทึกพฤติกรรมการอ่านของ วราศรี แก้วเย็น (2547) และคำถามนำในการเขียนบันทึกการสอนของริชาร์ด (Richards, J.C. 1995.) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อ ได้แก่

1. บรรยายภาพทั่วไปในการเรียนการสอน
2. การใช้เวลาในการอ่านของผู้เรียน
3. พฤติกรรมการอ่านของผู้เรียน หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างและหลังการอ่าน และการปฏิบัติกิจกรรมการอ่านของผู้เรียน
4. อื่น ๆ หมายถึง ข้อมูลเพิ่มเติมอื่น ๆ ที่น่าสนใจ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอน

3.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา (ดูภาคผนวก)

ข้อคำถามในแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนอ่านแบบบูรณาการเพื่อสะท้อนพึงพอใจของผู้เรียนในด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สภาพในการเรียนการสอน และการนำไปใช้ เป็นข้อคำถามแบบปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Close ended questions: Rating scale) รวมทั้งหมด 10 ข้อ โดยดัดแปลงจากแบบสอบถามของกัลยา รสสูงเนิน (2548) จุฬารีย์ จันทองคำ (2548) และเสาวนีย์ เวโรจน์นันท์ (2547) โดยกำหนดระดับมาตราส่วน 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้

ข้อคำถามเชิงบวกให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ	5
เห็นด้วย	มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ	4
ไม่แน่ใจ	มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ	3
ไม่เห็นด้วย	มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ	1

ข้อความเชิงลบให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ	1
เห็นด้วย	มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ	2
ไม่แน่ใจ	มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ	3
ไม่เห็นด้วย	มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ	5

และข้อความสุดท้ายเป็นแบบเปิด (Open ended question) เพื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอื่น ๆ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดลอง (Experimental method) แบบ One group pretest – posttest design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543: 60-61) ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แบบแผนการทดลอง

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T_1	X	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

T_1	แทน	การสอบก่อนทำการทดลอง
T_2	แทน	การสอบหลังทำการทดลอง
X	แทน	การสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบอรรถฐาน

4.2 วิธีดำเนินการทดลอง

4.2.1 จัดปฐมนิเทศนักศึกษาเพื่อชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีเรียน และการประเมินผลการเรียนรู้

4.2.2 ทำการทดลองก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
จำนวน 40 ข้อ ให้เวลาสอบ 60 นาที

- 4.2.3 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัย ตามแผนการเรียนรู้ที่จัดขึ้น จำนวน 4 แผนการเรียนรู้ เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง
- 4.2.4 ผู้สอนบันทึกผลการเรียนการสอนหลังเสร็จสิ้นในแต่ละแผนการเรียนรู้
- 4.2.5 ผู้เรียนทำแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ
- 4.2.6 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทำการทดสอบก่อนเรียน
- 4.2.7 วิเคราะห์ผลการทำแบบทดสอบ และแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน ด้วยวิธีการทางสถิติ และวิเคราะห์ผลจากแบบบันทึกหลังการสอน โดยการเขียนบรรยายสรุปประเด็นเป็นความเรียง
- 4.2.8 สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

ตาราง 5 แผนการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

สัปดาห์ที่	การดำเนินการ	เครื่องมือ
1	1. ประเมินเทคนิคการศึกษาเพื่อชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีเรียน และการประเมินผลการเรียนรู้ 2. ทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง	แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
2	จัดการเรียนรู้การอ่านโดยใช้เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเล่าเรื่องเล่า (Recount: Storytelling and Biography)	1. แผนการเรียนรู้ที่ 1 2. แบบบันทึกหลังการสอน
3	จัดการเรียนรู้การอ่านโดยใช้เนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการ (Procedure: Instructions and Household Product Labels)	1. แผนการเรียนรู้ที่ 2 2. แบบบันทึกหลังการสอน
4	จัดการเรียนรู้การอ่านโดยใช้เนื้อหาเกี่ยวกับการอธิบาย (Explanation: Articles)	1. แผนการเรียนรู้ที่ 3 2. แบบบันทึกหลังการสอน
5	จัดการเรียนรู้การอ่านโดยใช้เนื้อหาเกี่ยวกับการอภิปราย (Exposition: Letters to the editor and Movie reviews)	1. แผนการเรียนรู้ที่ 4 2. แบบบันทึกหลังการสอน
6	1. ทดสอบหลังการสอน 2. สัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เรียน	1. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ 2. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.1 เปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for

Dependent Samples

5.2 นำข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกหลังการสอนมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และแปลผลโดยการสรุปความและ ยกตัวอย่างประกอบ

5.3 หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนตอนที่ 1 โดยใช้ เกณฑ์การแปลความหมาย (สรชัย พิศาลบุตร; เสาวรส ไชยสุวาท; และ ปรีชา อัสวเดชาบุตร. 2549: 42 - 43) ดังนี้

4.21 - 5.00	หมายถึง มีความพึงพอใจหรือเห็นด้วยในระดับมากที่สุด
3.41 - 4.20	หมายถึง มีความพึงพอใจหรือเห็นด้วยในระดับมาก
2.61 - 3.40	หมายถึง มีความพึงพอใจหรือเห็นด้วยในระดับปานกลาง
1.81 - 2.60	หมายถึง มีความพึงพอใจหรือเห็นด้วยในระดับน้อย
1.00 - 1.80	หมายถึง มีความพึงพอใจหรือเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

และนำข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นตอนที่ 2 มาวิเคราะห์ แล้วเขียนสรุปประเด็น

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ สถิติพื้นฐาน และสถิติที่ใช้ทดสอบ สมมุติฐาน

6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย(Mean) ค่าร้อยละ(Percentage) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

6.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่ t-test for Dependent Samples

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการใช้แนวการสอนแบบอรรถฐานเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 30 คน ใช้เวลาในการทดลอง 12 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกหลังการสอน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบที (t - distribution)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ผู้วิจัยทำการทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 เปรียบเทียบผลทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	14.03	3.46	7.731**
หลังการทดลอง	21.50	4.25	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่านักศึกษาที่ได้รับแนวการสอนแบบบูรณาการมีความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการทดสอบดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในแต่ละด้าน โดยวิเคราะห์ผลแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านจำนวน 40 ข้อ แบ่งออกเป็นความสามารถในการอ่านออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่การจับใจความสำคัญ (4 ข้อ) การหารายละเอียด (9 ข้อ) การเดาความหมายคำศัพท์ (6 ข้อ) การบอกสรรพนามอ้างอิง (6 ข้อ) การแปลความ (4 ข้อ) การสรุปความ (5 ข้อ) และการตีความ (6 ข้อ) และเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ดังตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในแต่ละด้านของนักศึกษาก่อนและหลังการทดลอง

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	ก่อนการทดลอง		หลังทดลอง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การจับใจความสำคัญ(4 ข้อ)	0.80	0.84	0.90	0.75	0.50
2. การหารายละเอียด(9 ข้อ)	3.87	2.12	5.57	1.43	3.82**
3. การเดาความหมายคำศัพท์(6 ข้อ)	2.13	1.19	3.33	0.95	4.20**
4. การบอกสรรพนามอ้างอิง(6 ข้อ)	2.43	1.07	3.47	1.16	3.30**
5. การแปลความ(4 ข้อ)	0.97	0.89	2.20	1.15	5.40**
6. การสรุปความ(5 ข้อ)	1.37	1.03	2.27	0.90	4.06**
7. การตีความ(6 ข้อ)	2.47	1.00	3.77	1.54	4.93**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่านักศึกษาที่ได้รับแนวการสอนแบบบูรณาการมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในการจับใจความสำคัญก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่าง ในขณะที่ความเข้าใจในการอ่านด้าน การหารายละเอียด การเดาความหมายคำศัพท์ การบอกสรรพนามอ้างอิง การแปลความ การสรุปความ และการตีความ หลังการทดลอง แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา

ผู้วิจัยได้สำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนตามแนวการสอนแบบบูรณาการ โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Close ended questions: Rating scale) จำนวน 10 ข้อ

และส่วนที่สองเป็นข้อคำถามแบบเปิด (Open ended question) จำนวน 1 ข้อ ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาส่วนที่ 1 จากแบบสอบถาม แสดงผลดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาจากแบบสอบถาม

ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
- ด้านการเรียนการสอน	3.85	0.61	เห็นด้วยมาก
ข้อ 5 วิธีการเรียนแบบนี้ทำให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียน	4.10	0.56	เห็นด้วยมาก
ข้อ 6 บรรยากาศในการเรียนโดยใช้วิธีการเรียนนี้น่าเบื่อ *	3.62	0.92	เห็นด้วยน้อย
- ด้านความเข้าใจในการอ่าน	3.52	0.41	เห็นด้วยมาก
ข้อ 1 วิธีการเรียนนี้ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเรื่องได้แม้จะไม่ทราบความหมายของคำศัพท์	3.71	0.58	เห็นด้วยมาก
ข้อ 3 นักศึกษาเห็นความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องได้อย่างชัดเจน	3.70	0.61	เห็นด้วยมาก
ข้อ 10 นักศึกษาสามารถประยุกต์วิธีการนี้ไปใช้กับการอ่านด้วยตนเองได้	3.68	0.69	เห็นด้วยมาก
ข้อ 7 นักศึกษาสามารถใช้วิธีนี้วิเคราะห์เนื้อหาได้ง่ายขึ้น	3.63	0.76	เห็นด้วยมาก
ข้อ 4 วิธีการเรียนนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้น้อย *	3.29	0.85	เห็นด้วยปานกลาง
ข้อ 9 การอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีนี้มีกระบวนการความซับซ้อนมากเกินไป *	3.16	0.76	เห็นด้วยปานกลาง
- ด้านเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ	3.33	0.67	พึงพอใจ/เห็นด้วยปานกลาง
ข้อ 8 หลังจากการเรียนแล้วนักศึกษามีความสนใจอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น	3.57	0.71	เห็นด้วยมาก
ข้อ 2 หลังจากการเรียนแล้วนักศึกษาคิดว่าการอ่านภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก *	3.10	0.89	เห็นด้วยปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.55	0.43	พึงพอใจ/เห็นด้วยมาก

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตาราง 8 พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจการเรียนตามแนวการสอนแบบบูรณาการในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.55 เมื่อวิเคราะห์ผลโดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านความเข้าใจในการ

อ่าน และด้านเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในด้านการเรียนการสอนมากเป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.85 และมีความพึงพอใจในด้านความเข้าใจการอ่าน และเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษรองลงมา โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.52 และ 3.33 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นอื่น ๆ ของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ร้อยละ 41.66 ของนักศึกษาคิดว่ามีปัญหาด้านคำศัพท์ ได้แก่ ไม่รู้คำศัพท์ แปลคำศัพท์ไม่ได้ อ่านไม่ออก และมีศัพท์เฉพาะจำนวนมาก แต่อย่างไรก็ตาม นักศึกษาร้อยละ 20 มีความเห็นว่า แม้จะไม่รู้คำศัพท์แต่สามารถอ่านได้และสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

2. นักศึกษาร้อยละ 37.5 มีความเห็นว่าการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้ไม่น่าเบื่อ ไม่เครียด ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่ยากอย่างที่คิด ช่วยทำให้สนใจภาษาอังกฤษ สามารถประยุกต์ไปใช้ได้ ช่วยทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย เปิดโอกาสให้ซักถามจึงทำให้เข้าใจมากขึ้น และจากที่ไม่เคยอ่านข้อสอบการอ่านภาษาอังกฤษแต่กลับมามาอ่านและทำข้อสอบได้ดี แต่ร้อยละ 4 ของนักศึกษาเห็นว่ายังทำข้อสอบการอ่านได้คะแนนน้อย

3. นักศึกษาร้อยละ 8.33 มีความคิดเห็นว่าเนื้อเรื่องที่อ่านมีความหลากหลายและได้ความรู้ แต่ในขณะเดียวกัน นักศึกษาร้อยละ 4.16 เห็นว่าเรื่องที่อ่านยาวเกินไป

3. ผลการวิเคราะห์แบบบันทึกหลังการสอน

ระหว่างการทดลองผู้วิจัยได้ใช้แบบบันทึกหลังการสอนเพื่อบันทึกพฤติกรรมของนักเรียน โดยแบ่งเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ บรรยากาศโดยทั่วไป การใช้เวลาในการอ่าน และพฤติกรรมการอ่าน ซึ่งพบว่า

บรรยากาศโดยทั่วไประหว่างการเรียนส่วนใหญ่เป็นเชิงบวก โดยสังเกตจากเสียงพูดคุยระหว่างการอ่านลดลง มีการให้ความร่วมมือทำกิจกรรมภายในกลุ่มซึ่งก่อให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้ โดยสังเกตจากการจัดกลุ่มของนักศึกษาที่มีสมาธิมาจากต่างสาขาวิชารวดเร็ว นักศึกษามีความกระตือรือร้น และให้ความร่วมมือในการจัดกลุ่ม ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ โดยส่งตัวแทนมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และร่วมแสดงความคิดเห็นในการอภิปรายภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม แต่นักศึกษายังคงใช้ภาษาไทยในการแสดงความคิดเห็นเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้เมื่อหมดคาบเรียนแล้วนักศึกษายังทำกิจกรรมให้เสร็จ ไม่รีบร้อนเลิกเรียนเหมือนที่เคยเป็นในภาคเรียนที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม บางครั้งที่ผู้วิจัยแจกบทอ่าน โดยเฉพาะบทอ่านสุดท้ายในช่วงท้ายบทคาบเรียน นักศึกษาแสดงสีหน้า ทำท่าทาง หรือเสียงที่บ่งบอกถึงความเหนื่อยล้า เบื่อหน่าย หรือไม่อยากอ่าน

ด้านการใช้เวลาในการอ่านช่วงแรกพบว่าใช้เวลามาก หยุดอ่านบ่อยครั้งเพื่อเปิดพจนานุกรมหาความหมายของคำศัพท์ หรือสอบถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อนแม้ว่าคำศัพท์นั้นจะไม่ใช้คำสำคัญก็ตาม แต่เมื่อ

นักศึกษาได้ศึกษาโครงสร้างของเนื้อหาและลักษณะทางภาษาศาสตร์แล้ว ผู้วิจัยพบว่าเมื่อนักศึกษาได้อ่านเนื้อหาความใหม่ในอรรถาธิบายเดิมเป็นครั้งที่สองและสาม การใช้เวลาอ่านของนักศึกษาลดลงตามลำดับ

พฤติกรรมของนักศึกษาที่แสดงออกในด้านการเรียนการสอนส่วนใหญ่เป็นเชิงบวกแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการอ่านของนักศึกษา โดยสามารถตอบคำถามจากเรื่องอ่านได้ถูกต้องและรวดเร็วขึ้น นอกจากนั้นผู้วิจัยสังเกตได้ว่านักศึกษามีการพัฒนาวิธีการอ่าน เช่น จากเดิมที่เปิดพจนานุกรม อ่านทีละคำจนจบแล้วตอบคำถาม พบว่าความถี่ในการเปิดพจนานุกรมลดลง นักศึกษาส่วนใหญ่สามารถอ่านแบบข้าม (Skimming) แล้วสรุปเรื่องที่อ่าน และค้นหาคำตอบที่ต้องการได้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการใช้แนวการสอนแบบวรรณฐานเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

ศึกษาผลการใช้แนวการสอนแบบวรรณฐาน (Genre-based Approach) เพื่อพัฒนาความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 1 หมู่เรียน จำนวน 30 คน โดยเลือกสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จาก 6 หมู่เรียน ซึ่งผู้วิจัยได้รับมอบหมายจากสาขาวิชาภาษาตะวันตก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ให้สอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 12 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

- 2.1 แผนการเรียนรู้การอ่านตามแนววรรณฐาน จำนวน 4 แผน
- 2.2 แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียน
- 2.3 แบบบันทึกหลังการสอน
- 2.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 3.1 จัดปฐมนิเทศนักศึกษาเพื่อชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีเรียน และการประเมินผลการเรียนรู้
- 3.2 ทำการทดลองก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ ให้เวลาสอบ 2 ชั่วโมง
- 3.3 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัย ตามแผนการเรียนรู้ที่จัดขึ้น จำนวน 4 แผนการเรียนรู้ เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง
- 3.4 ผู้สอนบันทึกผลการเรียนการสอนหลังเสร็จสิ้นในแต่ละแผนการเรียนรู้

- 3.5 ผู้เรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ
- 3.6 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษชุดเดียวกับที่ใช้ทำการทดสอบก่อนเรียน
- 3.7 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบ และแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน ด้วยวิธีการทางสถิติ และวิเคราะห์ผลจากแบบบันทึกหลังการสอน โดยการเขียนบรรยายสรุปประเด็น และยกตัวอย่างประกอบ
- 3.8 สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยใช้ผลทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง พิจารณาเปรียบเทียบจากค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples)
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาจากแบบสอบถาม แปลผลจากค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. สรุปประเด็นจากแบบบันทึกหลังการสอนเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าแนวการสอนแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สรุปผลได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่ได้รับแนวการสอนแบบบูรณาการมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์แบบบันทึกหลังการสอน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการใช้แนวการสอนแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองนักศึกษาที่ได้รับแนวการสอนแบบบูรณาการมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. แนวการสอนแบบบูรณาการช่วยพัฒนากระบวนการอ่านโดยเริ่มจากการฝึกให้ผู้เรียนวิเคราะห์โครงสร้างของเรื่องที่อ่าน ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กิจกรรม Strip story และแผนภูมิความหมาย (Text Structure)

เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกลำดับความคิด และมองเห็นเรื่องที่อ่านเป็นภาพของโครงสร้างที่มีความสัมพันธ์กันได้อย่างชัดเจน และสามารถวิเคราะห์เนื้อหาได้ง่ายและเร็วขึ้น ซึ่งช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการอ่านของผู้เรียนในระดับสูง (Higher-level cognitive skills หรือ Interpretive skills) ดังผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านที่พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีพัฒนาการด้านการหา รายละเอียด การเดาความหมายคำศัพท์ การบอกสรรพนามอ้างอิง การแปลความหมาย การสรุปความ และการตีความ สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับข้อมูลในแบบบันทึกหลังการสอนของผู้วิจัยที่พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถตอบคำถามได้ถูกต้องมากขึ้นและเร็วขึ้น และมีการพัฒนากลวิธีในการอ่านแบบข้าม (Skimming reading) โดยสังเกตจากพฤติกรรมที่ผู้เรียนเริ่มอ่านของผู้เรียนที่ไม่ใช้พจนานุกรมลดลง และสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่ระบุว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.52 ผลของการพัฒนาความเข้าใจโดยการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์โครงสร้างตามแนววรรณฐาน ดังกล่าวนี้นี้ตรงกับแนวคิดของบอนด์และทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1989: 325) ที่ว่า ผู้อ่านจะเกิดความเข้าใจในการอ่านนั้นจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างของเนื้อความ แนวคิดของสเลเตอร์ (Slater. 1985: 712) ที่กล่าวว่า การสอนอ่านที่สอนโครงสร้างเนื้อความจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถหาความหมายจากสิ่งที่อ่านตรงกับความหมายที่ผู้เขียนให้ไว้ และแนวคิดของเกรบ (Grabe. 1995: 38 – 51) ที่ว่า การตระหนักถึงโครงสร้างของเนื้อความเป็นสิ่งสำคัญของความเข้าใจในการอ่านและทำให้ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจดีขึ้น

2. การให้ผู้เรียนได้ศึกษาภาษาที่ใช้ในเรื่องที่อ่านหรือลักษณะทางภาษาศาสตร์ของเนื้อความ (Linguistic features) เป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้มากขึ้น เนื่องจากจุดประสงค์ในการสื่อสารของเนื้อเรื่องที่อ่านจะเป็นตัวกำหนดโครงสร้างและรูปแบบของภาษาที่ใช้ในเนื้อความที่อ่าน ดังนั้นการสอนให้ผู้สอนได้รู้จักรูปแบบของภาษาที่ปรากฏในเนื้อความ จะช่วยสร้างความคุ้นเคยในการใช้ภาษาให้กับผู้เรียน ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้แบบฝึกหัดชนิดเติมคำในช่องว่าง ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ในเรื่องใหม่ที่ยังคงมีโครงสร้างเดิม จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนพบว่าปัญหาส่วนใหญ่ของผู้เรียนเป็นด้านคำศัพท์ ซึ่งจากข้อมูลการวิเคราะห์แบบบันทึกหลังการสอน พบว่าการอ่านเรื่องช่วงแรก ๆ ผู้เรียนใช้พจนานุกรมประกอบการอ่านเพื่อหาความหมายของคำศัพท์บ่อยครั้ง แม้ไม่ใช่คำสำคัญก็ตาม แต่เมื่อผู้เรียนได้ฝึกฝนและทำความคุ้นเคยกับภาษาที่ใช้ในเรื่องที่อ่านแล้ว เมื่อผู้เรียนฝึกอ่านเนื้อเรื่องใหม่ที่เป็นอรรถาษาเดิม พบว่าผู้เรียนมีการหยุดชะงักระหว่างการอ่านน้อยลง การอ่านต่อเนื่องมากขึ้น และมีความถี่ในการเปิดพจนานุกรมลดลง เนื่องจากผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษาที่ใช้ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนมีแนวโน้มเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น ดังแนวคิดที่เอสกี (Eskey. 1986: 11 – 14) กล่าวว่า ผู้อ่านที่ดีไม่ใช่แค่มีความรู้ด้านโครงสร้างของเนื้อความเท่านั้นแต่ต้องมีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบภาษาที่ใช้ในเนื้อความ

3. การใช้คำถามเพื่อเน้นให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงบริบทของเรื่องที่อ่านและการอธิบายให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของบริบทกับภาษา เช่น เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับอะไร ผู้เรียนเคยเห็นบทความที่อ่านจากที่ใดบ้าง ใครกำลังสื่อสารอยู่กับใคร เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนทราบเรื่องราว (Field) ความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา (Tenor) และ

วิธีการใช้ภาษา (Mode) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสื่อสารที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาในเนื้อความและเป้าหมายของโครงสร้างในแต่ละส่วน และการเรียบเรียงข้อมูลแบบต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียนมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในด้านการบอกสรรพนามอ้างอิง การแปลความ การสรุปความ และการตีความ ผลของการใช้การสอนตามแนววรรณฐานโดยการใช้คำถามดังกล่าวพบว่าทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการความเข้าใจในสิ่งที่อ่านขึ้น ดังผลสอบความเข้าใจในการอ่านของทั้ง 4 ด้าน จำนวน 21 ข้อ ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านก่อนการทดลองเฉลี่ยรวม 7.33 ข้อ หลังการทดลองพบว่าค่าเฉลี่ยรวมสูงขึ้นเป็น 11.70 ข้อ ($p < .01$) สอดคล้องกับแนวคิดของมาร์ติน (Martin. 2001: 163) กล่าวว่าเราไม่สามารถเข้าใจเนื้อความได้หากไม่เข้าใจบริบทที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่อ่าน

4. แนวการสอนแบบวรรณฐานช่วยให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในการอ่านภาษาอังกฤษ

4.1 การสอนแบบวรรณฐานเป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ดังจะเห็นจากการจัดกิจกรรมที่เป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และรายบุคคล โดยหลังจากที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมพร้อมกันในชั้นการให้รูปแบบผู้วิจัยได้มอบหมายให้ผู้เรียนอ่านร่วมกันและทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม จากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างกิจกรรมกลุ่มพบว่าผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ให้ความร่วมมือในการทำงาน และมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการเรียน (ข้อ 5) พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.10 ซึ่งสูงที่สุดจากความคิดเห็นของผู้เรียนต่อวิธีการสอนนี้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของนิวัตรณ เชาว์นิธิ (2546) ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อวิชาสังคมศึกษาทางบวกมากขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของศิริลักษณ์ เจริญมงคลกิจ (2550) ที่พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสารสาสน์พิทยาสถิตยนาถ กรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนลดลงหลังจากได้รับการใช้กิจกรรมกลุ่มมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้กิจกรรมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 การสอนแบบวรรณฐานเปิดโอกาสด้านความคิดของผู้เรียนซึ่งเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีเอื้อต่อการเรียน ส่งผลต่อเจตคติของผู้เรียน ในขั้นตอนการสอนและจากผู้เรียนเรียนโครงสร้างของเรื่องที่กำลังจะอ่านแล้วผู้เรียนจะได้เล่าเรื่องตามจินตนาการโดยที่ยังไม่ได้อ่านเนื้อเรื่อง แล้วนำเสนอหน้าชั้น พบว่าผู้เรียนสามารถนำเสนอเรื่องราวอย่างสนุกสนาน ไม่ตึงเครียด และมีเสียงหัวเราะของผู้ฟัง ช่วยให้บรรยากาศในการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน ดังปรากฏในข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่ระบุว่ามีความพึงพอใจบรรยากาศในการเรียนอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.62 และพึงพอใจที่จะอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดแนวคิดของโนลาสโกและอาเธอร์ (Nolasco and Arthur. 1987: 15 - 21) ที่ว่า การจัดกิจกรรมควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกด้านทัศนคติ ความรู้สึกและอารมณ์ ด้วยตนเองมีใช้ถูกบังคับให้ทำ และแนวคิดของอ็อกฟอร์ด (Oxford. 1990: 65) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนที่คำนึงถึงบรรยากาศในการเรียนที่สนุกสนานไม่เคร่งเครียด การให้ผู้เรียนผ่อนคลายทั้งทางร่างกายและทางอารมณ์ ถือว่าเป็นการทำให้ผู้เรียนมีสมาธิ จูงใจให้อยากเรียน เรียนได้ดี และมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน

5. แนวการสอนอ่านแบบอรรถฐานมีการนำเสนอบทอ่านที่มีความหลากหลาย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้อรรถภาษา 4 ชนิด ได้แก่ เรื่องเล่า วิธีการ การอธิบาย และการอภิปราย โดยนำเสนอบทอ่าน 16 เรื่อง เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นโครงสร้างของเนื้อความที่มีลักษณะเดียวกัน ซึ่งผลจากแบบบันทึกหลังการสอนพบว่าในช่วงท้ายของการทดลองผู้เรียนสามารถอ่านด้วยตัวเองมากขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์วิธีเพื่ออ่านในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับข้อมูลในแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่ระบุว่าสามารถประยุกต์วิธีนี้ไปใช้ด้วยตนเองในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.68 ตรงกับแนวคิดของเอสกี (Eskey, 1986: 20) ที่กล่าวว่ายิ่งผู้เรียนได้อ่านมากเท่าไร ผู้เรียนก็จะพัฒนาทักษะการอ่านได้เร็วเท่านั้น

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นทำให้การใช้แนวการสอนแบบอรรถฐานช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเพิ่มขึ้น โดยเปรียบเทียบผลสอบก่อนการทดลองที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.03 กับผลสอบหลังการทดลองที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.51 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง (2548) และสงวนศรี ไทรอค (2547) พบว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้แนวการสอนแบบอรรถฐาน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอที่อาจเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1.1 จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า แม้ความเข้าใจของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อพิจารณาผลสอบเป็นรายข้อ พบว่า ความเข้าใจในการจับใจความสำคัญมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นจาก 0.8 เป็น 0.9 ข้อ ซึ่งยังไม่มีความแตกต่าง ทั้งนี้อาจมีปัจจัยมาจากกระบวนการอ่านของผู้เรียนที่ยังคงอ่านที่ละคำ และเปิดพจนานุกรมบ่อยครั้ง และจากเวลาอันจำกัดในการวิจัยครั้งนี้ ดังนั้นครูผู้สอนที่นำวิธีนี้ไปใช้ ควรใช้แนวการสอนแบบอรรถฐานอย่างต่อเนื่องเพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนได้เกิดความชำนาญ

1.2 จากแบบสอบถามความคิดเห็นพบว่าผู้เรียนคิดว่าปัญหาในการอ่านคือด้านคำศัพท์ แต่เมื่อพิจารณาจากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลองพบว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์สูงขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยจาก 2.13 เป็น 3.33 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากข้อคิดเห็นดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนยังขาดความมั่นใจเมื่อเจอศัพท์ใหม่ ดังนั้นผู้สอนอาจเพิ่มแบบทดสอบท้ายบทเรียน เพื่อสะท้อนให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง ซึ่งจะเพิ่มความมั่นใจให้กับผู้เรียนมากขึ้น

1.3 จากการสังเกตพบว่าผู้เรียนยังใช้ภาษาไทยในการแสดงความคิดเห็นเป็นส่วนใหญ่ ผู้สอนอาจฝึกฝน เตรียมความพร้อม หรือสอดแทรกสำนวนในการแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษให้นักศึกษาได้สลับกับการใช้ภาษาไทยและพยายามกระตุ้นให้นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำแนวการสอนแบบบูรณาการไปทดลองกับเนื้อหาในเชิงวิชาการ เนื่องจากการอ่านในระดับมหาวิทยาลัยเน้นการอ่านเพื่อการศึกษาค้นคว้า

2.2 ควรศึกษาแนวการสอนแบบบูรณาการกับนักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ นอกเหนือจากนักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สอนสามารถประยุกต์แนวการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนในสาขาอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิกา กุลวิทย์. (2540). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเอง โดยการฝึกอ่านเล่าเรื่องย้อนกลับ (Retelling) ตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน กับการสอนตามคู่มือ. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- กัลยา รสสูงเนิน. (2548). ผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพุทธจักรวิทยา. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ณวิวรรณ คูหาภินันท์. (2542). เทคนิคการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศิลปการบรรณาคาร.
- ฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง. (2548). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- แฉคนไทยสอบภาษาอังกฤษแพ้วลา-เขมร. (2548, 9 สิงหาคม). คมชัดลึก. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2548, จาก <http://komchadluek.net/news/2005/08-09/p1--60136.html>
- จิตาธิปไตย จันทองคำ. (2548). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ณิชาภัทร วัฒนพานิช. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานด้วยสื่อหนังสือพิมพ์และการสอนตามคู่มือครู. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- นงเยาว์ กอสาน. (2545). แผนการสอนและสื่อการสอนวิชาทดสอบและการประเมินผลภาษา เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ภาต 505. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิธวรรณ เชาว์นิธิ. (2546). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

- บุศรา จิตลำดวน. (2538). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความ
 รับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุด
 การสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การ
 มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ:
 สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. (2534). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ
 และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎี
 การสอนแบบอรรถฐาน (Genre Based Approach) กับวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์
 กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- วราศรี แก้วเอียน. (2547). การใช้รูปแบบเวิก้าในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ
 นักศึกษาสถาบันราชภัฏ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ).
 กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- วันดี เหล่าเชตรกิจ. (2538). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจ
 ใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนว
 ทฤษฎีแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา สาขาการ
 สอนภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- วิสาข์ จัตติวัตร. (2541). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริลักษณ์ เจริญมงคลกิจ. (2550). ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อกิจกรรมไม่ตั้งใจเรียนวิชาดนตรีของ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสารสาสน์พิทยา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร. สาร
 นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 อัดสำเนา.
- สมุทร เช็นชวนิช. (2542). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ:
 สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- (2549). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2546). สรุปผลการสำรวจการอ่านหนังสือของประชากร พ.ศ. 2546. สืบค้นเมื่อ
 30 กรกฎาคม 2547, จาก <http://www.nso.go.th/thai/stat/summary/read/read46.html>
- (2548ก). การอ่านหนังสือของคนไทย. สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2548, จาก
http://service.nso.go.th/nso/data/02/02_files/read.pdf
- (2548ข). สรุปผลการสำรวจพฤติกรรมการอ่านหนังสือของประชากร พ.ศ. 2548. สืบค้นเมื่อ
 30 สิงหาคม 2548, จาก <http://service.nso.go.th/nso/data/02/read/reading.pdf>

- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2530?). การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2519). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2536). การสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 3. กรุงเทพฯ: คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทัย ภิมย์รัตน์. (2543). ภาษาศาสตร์และการอ่าน 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Atai, M. R. (2002). ESP Methodology Revisited: A Genre-based Reading Comprehension
Course for the Iranian Students of Dentistry. In *Indian Journal of Applied
Linguistics*. 20(1): pp. 77 – 90.
- Berkenkotter, C.; & Huckin, T. (1995). *Genre Knowledge in Disciplinary Communication*.
Hove, Sussex: Lawrence Erlbaum.
- Bhatia, V.K. (1993). *Analysing Genre: Language Use in Professional Settings*. 1st ed.
London: Longman.
- Biber, D. (1992). *Variation across Speech and Writing*. UK: Cambridge University Press.
- Billboard. (2006). *Music Genre Sales*. Retrieved August 25, 2006, from
http://www.billboard.com/bbcom/charts/genre_index.jsp
- Callaghan, M.; Knapp, P.; & Nobel, G. (1993). *Genre in Practice* In *The Power of
Literacy: a Genre Approach to Teaching Writing*. Cope, B.; & Kalantzis, M.
London and Bristol: Falmer.
- Carell, P. L.; & Eisterhold, J. C. (1993). Schema Theory and ESL Reading Pedagogy. In
Interactive Approaches to Second Language. Carell, Patricia L.; Devine, Joanne.;
& Eskey, David E. pp. 73-92. New York: Cambridge.
- Coffin, C. (2001). Theoretical Approach to Written Language – a TESOL Perspective. In
Analysing English in a Global Context. Burns, Anne.; & Coffin, Caroline. pp. 93-
122. 1st ed. Great Britain: Routledge.
- Cope, B.; & Kalantzis, M. (1993). *The Power of Literacy: A Genre Approach to Teaching
Writing*. London: Falmer Press.
- Crombie, W. (1985). *Discourse and Language Learning: a Relational Approach to Syllabus
Design*. UK: Oxford University Press.

- Cuesta College. (2007). *Levels of Comprehension*. Retrieved April 18, 2007, from <http://academic.cuesta.edu/acasupp/AS/303.HTM>
- Darewienka, B. (1991). *Exploring How Texts Work*. Sydney: Primary English Teaching Association.
- Dobie, M.; & McDaid, P. (2006). *Developing Writing through Reading, Talking and Listening*. Retrieved May 5, 2006, from <http://www.hmie.gov.uk/documents/publication/dwtrtl.html>
- Dudley-Evans, T. (1994). Genre Analysis: an Approach to Text Analysis for ESP. In *Advances in Written Text Analysis*. Coulthard, Malcolm. pp. 219-228. USA: Routledge.
- EAGLES. (1996). *Preliminary Recommendations on Text Typology*. Retrieved September, 2001, from <http://www.ilc.pi.cnr.it/EAGLES96/texttyp/texttyp.html>
- Eskey, D. E. (1986). Theoretical Foundations. In *Teaching Second Language Reading for Academic Purposes*. Dubin, F.; Eskey, D. E.; & Grabe, W. pp. 3-23. the United States of America: Addison-Wesley Publishing Company.
- Gardner, M. (2005). *Notions of Genres*. Retrieved May 17, 2005, from http://www.thai-eng.com/notions_of_genre.pdf
- Goodman, K. (1993). The Reading Process. In *Interactive Approaches to Second Language*. Carrell, P.; Devine, J.; & Eskey, D. pp. 11-21. New York: Cambridge.
- Grabe, B. (2005). *What Research Tell us 1: Discourse Analysis and Reading Instruction*. Retrieved November 4, 2005, from http://exchanges.state.gov/education/engteaching/pubs/br/functionalsec201_1.htm
- Grabe, W. (1986). The Transition from Theory to Practice in Teaching Reading. In *Teaching Second Language Reading for Academic Purposes*. Dubin, F.; Eskey, D. E.; & Grabe, W. pp. 25-48. the United States of America: Addison-Wesley Publishing Company.
- Halliday, M.A.K. (1973). *Explorations in the Functions of Language*. London: Edward Arnold.
- Hammond, J.; et al (1992). *English for Social Purposes: a Handbook for Teachers of Adult Literacy*. Sydney: National Center for English Language Teaching and Research, Macquarie University.

- Hansen, R. (1977). Text in the Systemic-Functional Model. In *Current Trends in Textlinguistics*. Dressler, W. pp. 228-246 Berlin: Walter de Gruyter.
- (1984). The Nursery Tale as a Genre. n.p.
- Harris, D. P. (1969). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw-Hill.
- Hedge, T. (1988). *Writing*. UK: Oxford University Press.
- Hoey, M. (1983). *On the Surface of Discourse*. London: Allen and Unwin.
- Jordan, R. R. (1997). *English for Academic Purposes: A Guide and Resource Book for Teachers*. 1st ed. UK: Cambridge University Press.
- Kay, H.; & Dudley-Evans, T. (1998, October). Genre: What Teachers Think. *ELT Journal*. 50(4): pp. 308-314.
- Lander, J. (2005). *Walk, Don't Run: Achieving Balance in Professional Development for Academics Moving Online*. Retrieved May 31, 2006, from http://ascilite.org.au/conferences/brisbane05/blogs/proceedings/43_Lander.pdf
- Lee, D. (2001. September). Genres, Registers, Text Types, Domains, and Styles: Clarifying the Concepts and Navigating a Path through the BNC Jungle. *Language Learning & Technology*. 5(3): pp. 37-72. Retrieved December, 2003, from <http://llt.msu.edu/vol5num3/lee/>
- Martin, J. R. (2001). Language, Register and Genre. In *Analysing English in a Global Context*. Burns, Anne.; & Coffin, Caroline. pp. 149-166. 1st ed. Great Britain: Routledge.
- Martin, J. R.; & Rothery, J. (1980-81). *Writing Project Reports 1 & 2 (Working Paper in Linguistics)*. Sydney: Department of Linguistics, University of Sydney.
- Meyer, B. (1975). *The Organisation of Prose and its Effects on Recall*. New York: North Holland.
- Mitchell, T.F. (1957). *The Language of Buying and Selling in Cyrenaica: a Situational statement*. London: Longman.
- Nolasco, R.; & Arthur, L. (1987). *Conversation*. Oxford: Oxford University Press.
- Nuttall, C. (1989). *Teaching Reading Skills in a Foreign Language*. 5th ed. Great Britain: Heinemann.
- (2000). *Teaching Reading Skills in a Foreign Language*. Oxford: Macmillan Heinemann.
- Oxford, R. (1990). *Language Learning Strategies*. New York: New Bury House.

- Painter, C. (2001). Understanding Genre and Register: Implications for Language Teaching. In *Analysing English in a Global Context*. Burns, Anne.; & Coffin, Caroline. pp. 167-180. 1st ed. Great Britain: Routledge.
- Paltridge, B. (1996, July). Genre, Text Types, and the Language Learning Classroom. *ELT Journal*. 50(3): pp. 239.
- Richard, J.C. (1995). *Reflective Teaching in Second Language Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Slater, W. H. (1985). Teaching Expository Text Structure with Structure Organizers on Ninth-Grade Students' Comprehension and Recall of Four Patterns of Expository. In *Reading Research Quarterly*. 20(2): pp. 189 – 200.
- Stubbs, M. (1996). *Text and Corpus Analysis: Computer Assisted Studies of Language and Culture*. UK: Blackwell.
- Swales, John M. (1990). *Genre Analysis*. 1st ed. Great Britain: Cambridge.
- (1991). *Genre Analysis: English in Academic and Research Setting*. 2nd ed. Great Britain: Cambridge.
- TOEFL iBT Tips*. (2005). USA: Educational Testing Service.
- Urquhart, A. H.; & Weir, C. J. (1998). *Reading in a Second Language: Process, Product and Practice*. 1st ed. Malaysia: Addison Wesley Longman.
- Ventola, E. (1987). *The Structure of Social Interaction: a Systemic Approach to the Semiotics of Service Encounters*. London: Pinter.
- Wikipedia. (2007a). *Reading Comprehension*. Retrieved April 18, 2007, from http://en.wikipedia.org/wiki/Reading_comprehension
- (2007b). *Genre*. Retrieved November 18, 2007, from <http://en.wikipedia.org/wiki/genre>

ภาคผนวก

- แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- ตัวอย่างแผนการเรียนรู้
- แบบบันทึกหลังการสอน
- แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา

READING ENGLISH COMPREHENSION TEST

Total score: 40 items / 40 marks

Time: 2 hours

No. of pages: 7 pages

Instructions:

- The answers must be marked **ONLY** on the answer sheet.
- Any dictionaries are not allowed.

Read the following texts and answer the questions.

Reading Text 1

Yesterday evening, Mrs Taylor was watering the plants in the garden, while her cat, Billy, was playing near her. Suddenly, Billy ran up a tree. Mrs Taylor called to Billy, but he couldn't get down, so she rang the Fire Brigade. While she was waiting for them to arrive, she tried to **tempt** him down with some fish. The Fire Brigade eventually arrived, put up their ladder and rescued Billy. Mrs Taylor was so pleased that she invited **them** for tea. While they were having tea, they didn't see Billy go outside again, and ten minutes later, as they were leaving, they ran him over and unfortunately they killed him.

1. What is this story about?
 - a. The Fire Brigade
 - b. Saving a cat from a fire
 - c. Hobbies in the evening
 - d. Helping a cat get down from a tree
2. What is "Billy"?
 - a. the cat owner
 - b. the cat helper
 - c. the cat's name
 - d. the cat's fish
3. What does '**tempt**' (line 4) mean?
 - a. eat
 - b. call
 - c. attract
 - d. throw
4. If today was Thursday, when would this story happen?
 - a. Tuesday evening
 - b. Wednesday evening
 - c. Thursday evening
 - d. Friday evening
5. What is '**them**' (line 6) referred to?
 - a. Some fish
 - b. The Fire Brigade
 - c. Mrs. Taylor and Billy
 - d. The Fire Brigade and Billy

Reading Text 2

1. Always say, "Hello" when you answer the phone.
2. Don't tell anyone when you are home alone.
3. Don't answer questions that make you uncomfortable.
4. If someone is not home, take a message and write it down.
5. Never yell in the phone. Always cover the phone before yelling for someone to come and get **it**.
6. Don't chew gum or eat while talking to someone on the phone.
7. Don't hang up abruptly. If you have to get off the phone quickly, excuse yourself and tell the person you will call them back as soon as you can and say, "Good Bye".
8. If someone has dialed the wrong phone number, tell them nicely and tell them it's OK. Say "Good Bye" and hang up.
9. If you have a cold, **wipe** the phone receiver after you use it.
10. Never hang up without saying, "Good Bye".

6. What is the best topic?
 - a. Using the Telephone Properly
 - b. Operating the Telephone
 - c. Connecting to the Telephone Device
 - d. How to Speak on the Phone

7. What should you say if there are just only you in the house?
 - a. Nobody's home.
 - b. My parents are upstairs.
 - c. Let's visit my house.
 - d. Everybody's away, so try again tomorrow.
8. What is 'it' (line 6) referred to?
 - a. The phone
 - b. Gum
 - c. A message
 - d. A cold
9. If you have to hang up, what will you do?
 - a. Take a message.
 - b. Hang up quickly.
 - c. Yell for someone to come and get it.
 - d. Make an apology and say goodbye.
10. What does 'wipe' (line 12) mean?
 - a. change
 - b. leave
 - c. clean
 - d. speak
11. Which is **incorrect**?
 - a. Don't shout at the phone.
 - b. Take a note for the wrong number.
 - c. Never eat anything while being on the phone.
 - d. Say 'goodbye' when finishing the conversation.

Reading Text 3

Bill and Simone Butler left Miami one summer weekend on their boat, *Siboney*. They wanted to sail round the Caribbean Sea for two weeks. During their holiday, they saw a large group of whales. Bill and Simone were very excited. Unfortunately, while they were watching them, the whales began to hit the side of the boat. Suddenly, water started flooding in, and they realized that **they** were in trouble. They quickly jumped in the lifeboat while the boat was sinking, and watched it disappear under the sea. Fortunately, they had enough food and water for twenty days. They also had a fishing line and a machine which made salt water into drinking water. **These** helped them to survive during their terrible experience. For the next 50 days the caught about ten fish a day and ate them raw. They saw about twenty ships, but although they waved and shouted while they were passing, nobody saw them. They were becoming weaker and weaker. Then, just as they were beginning to lose hope, a fishing boat rescued them. Their disastrous holiday was over.

12. What is the best title of this story?
- a. Siboney
c. A disastrous Sailing Holiday
- b. How to Survive at Sea
d. A Story about My Free Time
13. What is '**they**' (line 5) referred to?
- a. Bill and Simone
b. Whales
c. Boats
d. Food and water
14. What is '**These**' (line 9) referred to?
- a. Ten fish
c. Twenty ships
- b. A large group of whales
d. A fishing line and a machine

Reading Text 4**Carribean Island Paradise Laundry Detergent**

Is designed to remove ground in dirt and stains. Requires only two ounces per load of laundry! Island Paradise is formulated to be highly effective, yet gentle for those with sensitive skin.

- **Color safe**
- **No petrochemical ingredients**
- **No Phosphates or optical brighteners**
- **Fragrance-free**
- **Safe in all temperatures**
- **No chemical Residue**
- **No Animal Testing**
- **Septic safe – Gray water safe**
- **100% Biodegradable**

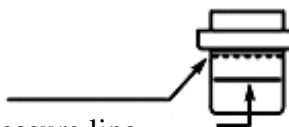
Like all quality products from Carribean Mist, Island Paradise is derived from natural, biodegradable, renewable resources.

DIRECTIONS FOR USE:

For large, more heavily soiled loads, fill to here

For normal loads, fill to measure line

High-efficiency washers: Follow manufacturer's directions. Most high-efficiency washers require 1/2 the amount of liquid per load.

FOR EXTRA CLEANING POWER: Pour Island Paradise directly onto tough stains. Always test an inside seam for colorfastness.

Non-Toxic – No Phosphates

INGREDIENTS: Pant based non-ionic and anionic surfactants, water, alcohol ethoxylate (plant derived), natural water softener (soda ash and borax), plant based lavender oil, preservative (less than 0.0002%).

Color of product may vary due to use of natural, plant base ingredients.

CAUTION: EYE IRRITANT.

EYE: Flush thoroughly with water.

KEEP OUT OF REACH OF CHILDREN.

INGESTION: Drink glass of water to dilute.

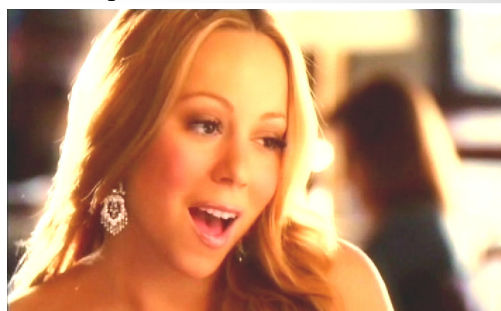
Manufactured by Island Fragrances, Inc.

15. It can be inferred that this product is for _____.

a. cleaning floor	b. washing clothes.
c. whitening dresses	d. fixing a washing machine

16. Which is correct?
 a. It is tested with mice. b. It can be drunk.
 c. It doesn't endanger the nature. d. It is made of animals.
17. What does 'irritant' (underlined) mean?
 a. Eating b. Disturbing c. Touching d. Washing
18. Which is not the quality of this product?
 a. It smells sweet. b. It can remove dirty spots.
 b. It is safe for all types of skin. d. It can be used in hot and cold water.
19. Where should **NOT** you keep this product?
 a. On the floor. b. On shelf.
 c. In the cupboard. d. On the closet.
20. Who make this product?
 a. Nature b. Caribbean Mist
 c. Island Fragrances d. Paradise Laundry Detergent

Reading Text 5

Mariah Carey (born March 27, 1970) is an American pop and R&B singer, songwriter, record producer, music video director and actress. She debuted in 1990 under the guidance of Columbia Records executive Tommy Mottola and became the first recording act to have its first five **singles** top the U.S. *Billboard* Hot 100 chart. Following her marriage to Mottola in 1993, a series of hit records established her position as Columbia's highest-selling act. According to *Billboard* magazine, she was the most successful artist of the 1990s in the United States.

Mariah Carey took much more control over her image and music following her separation from Mottola in 1997, and she introduced elements of hip hop into her album material. Her popularity was in decline when she left Columbia in 2001, and she was dropped by Virgin Records the following year after a highly publicized physical and emotional breakdown and the poor reception of *Glitter*, her film and soundtrack project. In 2002 Carey signed with Island Records, and after an unsuccessful period, she returned to the forefront of pop music in 2005.

In 2000 the World Music Awards named Carey the best selling pop female artist of the millennium, and she has recorded the most U.S. number-one singles for a female solo artist (seventeen). In addition to her commercial accomplishments, she is well-known for her vocal range, power, melismatic style, and use of the whistle register. Carey won *Grammy Awards* for Best New Artist, Best Female Pop Vocal Performance (for her debut single "*Vision of Love*"), Best Contemporary R&B Album (for the latest album "*The Emancipation of Mimi*"), Best R&B Song ("*We Belong together*"), etc. However, some critics have said her efforts to showcase her vocal talents have not communicated true emotion through song.

21. What does 'singles' (line 7) mean?
 a. songs b. albums c. awards d. magazines
22. Who did Mariah Carey marry?
 a. A singer b. A record producer c. A director d. An executive
23. When Mariah Carey was 27, she _____.
 a. broke down b. starred in the movie, *Glitter*
 c. got divorced d. was named by the World Music Award
24. What is paragraph 2 talked about?
 a. Early commercial success b. Worldwide popularity
 c. Personal and professional struggle d. Return to prominence
25. What are Mariah Carey's commercial accomplishments?
 a. She can use the whistle register and she won Grammy Awards.
 b. Her first five singles were on top of the *Billboard* Hot 100 chart.
 c. She was the best selling female artist and her 17 singles were the number-one.
 d. She is a singer, song writer, record producer, music video director and actress.
26. What did some critics think about Mariah Carey's singing in the past?
 a. Positive b. Negative c. Neutral d. Admirable

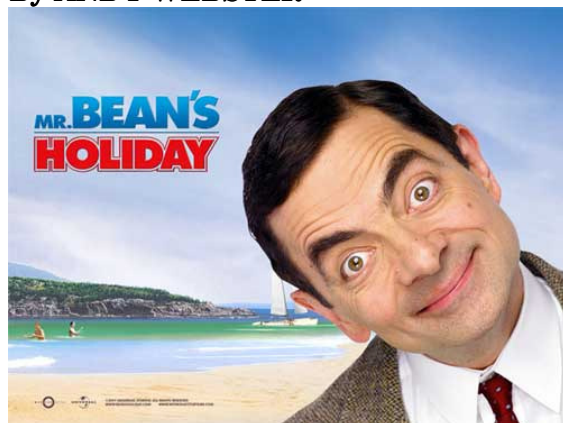
Reading Text 6

The New York Times

Pratfalls in Every Language

nytime.com

By ANDY WEBSTER

With "Mr. Bean's Holiday," the British comedian Rowan Atkinson continues a tradition that in the right hands --- Buster Keaton, Jacques Tati, even Jerry Lewis in "The Bellboy" --- never gets stale: comic pantomime. Or, in this case, near-pantomime, since Mr. Atkinson, in a sequel 10 years after "Bean," speaks, but only rarely. He doesn't have to. His googly eyes, gangly physique and elastic countenance are just fine for delivering the goods.

The plot is simplicity itself: Mr. Bean wins a ticket to the South of France; train-station confusion results in the separation of a boy and his father; and it's up to Mr. Bean to **reunite** them. But not before he has demonstrated the range of his slapstick, against a sun-drenched, candy-colored French countryside. The whole escapade ends up at the Cannes Film Festival, where Willem Dafoe does an amusing turn as a vain director.

As the clumsy, sometimes mischievous but mostly well-intentioned title character, Mr. Atkinson essentially plays a child (in grown-up attire), which is only proper, given the audience this movie is squarely directed at. Yes, there are subtitles involved, but so what? The kids at **my** screening loved it. Besides at its heart, Mr. Atkinson's movie, a huge hit overseas, speaks in an international language.

27. Why is this movie near-pantomime?
 a. It's a comedy. b. There are in the right hands.
 c. It continues a tradition d. There are a few conversations.
28. What does 'reunite' (line15) mean?
 a. Split b. Join c. Refuse d. Divide
29. Why does Mr. Bean go to France?
 a. He has a free ticket. b. He's confused by the train.
 c. He has to visit his father. d. He's invited to Cannes Film Festival.
30. How does this movie speak in an international language?
 a. There are subtitles. b. Mr. Atkinson plays a child.
 c. Mr. Atkinson uses body language. d. French is spoken thorough the movie.
31. What is 'my' (line 22) referred to?
 a. Mr. Atkinson's b. Mr. Bean's c. Mr. Webster's d. Mr. Dafoe's
32. What is the movie type of Mr. Bean's Holiday?
 a. Drama b. History c. Documentary d. Family
33. According to this review, it can be implied that _____.
 a. this movie is terrible
 b. children should not see this movie alone
 c. everybody in the world can enjoy this movie
 d. the audience should be able to speak many languages

Reading Text 7

COSMOPOLITAN
EXPERTS ask him anything
 Our guy-advice guru answers your questions

"How do I tell my best friend that I'm in love with him?"

1

Q I'm in love with my best male friend and don't know what to do, although I'm pretty sure he thinks of me as a sister. My friends say that it's obvious, and he knows how I feel, but I'm always encouraging him to ask out other women. What is the best way for me to tell him how I feel without risking the friendship if it isn't mutual?

5

A Only one of two things could be going on here: Either he shares your more-than-platonic feelings and doesn't realize that you feel the same, or he just likes you as a friend. Whatever the case, I think your only option is to confess, or this situation will just continue to break your heart. No need to panic -- you can do **this**.

First off, write down everything you're feeling in a letter. Don't worry, you're not going to send it; it's just to get a handle on what you'd like to say to him. Once you get it all out on paper, read it aloud to yourself and see how it sounds, cutting out the embarrassing stuff, like "I have pictures of you glued to my ceiling." 10

Then call him on the phone (it's easier than doing it in person) and explain that you have something you need to talk about. Say, "Look, it's really no big deal, but I've realized that I have feelings for you. If it's not mutual, though, I don't want it to affect our friendship." Best-case scenario: He feels the same way and was just waiting for **the green light** from you. Worst-case scenario: He'll tell you he's flattered, then turn you down nicely. He won't say anything that hurts your feeling. Regardless, at least you will finally have the answers you need to move on, with or without him. 15 20

<http://magazines.ivillage.com/cosmopolitan>

34. How does the girl who wrote this letter feel?
a. Panic b. Encouraged c. Frustrated d. Irritated
35. Why does she not tell him how she feels?
a. She is his sister.
b. It is an embarrassing stuff.
c. She is waiting for the green light.
d. She doesn't want it to affect their friendship.
36. What is '**this**' (line 9) referred to?
a. The confession b. The girl's feeling
c. Their relationship d. Writing a letter
37. Which one is expert's suggestion?
a. Write him a letter. b. Tell him in person.
c. Put his pictures on the ceiling. d. Talk to him on the phone.
38. What does '**the green light**' (lines 17-18) mean?
a. Color b. Traffic light c. Permission d. Expression in eyes
39. According to the expert's suggestion, if your best friend refuses you what is he going to say?
a. Don't call me again.
b. I don't want to see you any more.
c. I'm glad to hear that, and I feel the same.
d. I think our friendship is the best thing in the world.
40. According to the expert's suggestion, what will happen if she doesn't confess how she feels?
a. She will panic.
b. She won't be worried.
c. She won't have the answer.
d. She will send him the letter.
-

ตัวอย่างแผนการเรียนรู้

Aim and description of stages	Time		What the learners do	Notes (e.g. language focus/learners' problems anticipated/ procedures you will use/blackboard display/language recycling, etc.)
	plan	act		
Lesson aim: To promote students to read and understand the recount genre.	180 mins			Contents: Storytelling Generic structure: The orientation : set the scene (character, time, and setting) Sequence of events Reorientation (optional): a final personal comment or reflection Linguistic features: Tenses used: Past Simple Tense and Past Continuous Tense Adverbs of time Action words (walk, fly, etc.)

Date **Class** English 2 **Text** Recount Genre: Storytelling and Biography **Teacher** Montchatry Ketmuni **Page** 2

Aim and description of stages	Time		What the learners do	Notes (e.g. language focus/learners' problems anticipated/ procedures you will use/blackboard display/language recycling, etc.)
	plan	act		
1. Modeling reading			-Students rearrange the pictures. - Students write the numbers of the pictures on board. - Students check the answers by reading. - Students answer the questions according to the story. - Students analyze the generic structure.	1. The teacher shows a set of pictures on OHP (OHP1/1) and lets students rearrange them. 2. Students write the numbers of pictures they have rearranged on board. 3. Students read the story (Sheet 1/1) and check the answers. 4. Students answer the questions from the story. (Who? When? Where? How? What happened next? And then?) 5. Students and the teacher divide the story as orientation, sequence of events, and reorientation. And the teacher elicits them what the purpose and its elements of each step are. (OHP 1/2)

Aim and description of stages	Time		What the learners do	Notes (e.g. language focus/learners' problems anticipated/ procedures you will use/blackboard display/language recycling, etc.)
	plan	act		
2. Joint reading			- Students analyze the linguistic features.	6. The teacher lets students read the story again and highlights the language used in the story (Tenses: Past Simple and Past Continuous Tense, Action verbs, and Adverbs of Time) and elicits how to use it.
			- Students listen to the instructions.	7. The teacher shows a set of strips (Material 1/1) and explains what to do.
			- Students order the strips, write the answers on board and tell the story to the class.	8. Students make groups of 5, rearrange the strips then write the order of the strips on board and representative tells the story to the class.
			- Students check the answers by reading.	9. Students read the story (Sheet 1/2) to check the order they write on board.

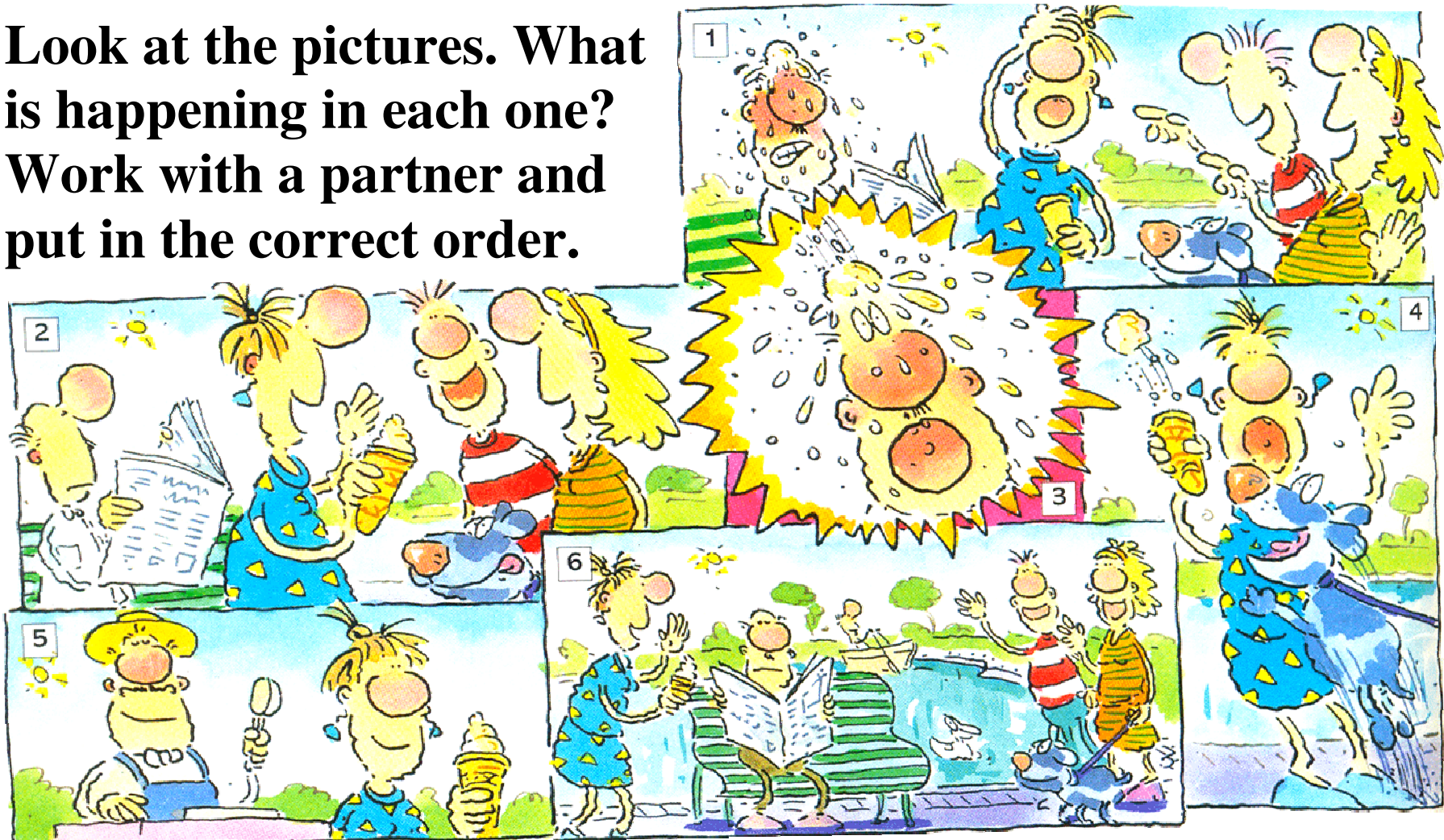
Date **Class** English 2 **Text** Recount Genre: Storytelling and Biography **Teacher** Montchatry Ketmuni **Page** 4

Aim and description of stages	Time		What the learners do	Notes (e.g. language focus/learners' problems anticipated/ procedures you will use/blackboard display/language recycling, etc.)
	plan	act		
			- Students answer the questions about the story and identify the generic structure. - Students complete the story by using the given words. - Students read Nicole's biography and complete the timeline. - Students check the answers.	10. The teacher asks students about the story and where the orientation, sequence of events and reorientation are. 11. Students put the words in the blanks with the correct tenses then compare their answer to another group to check the answers. 12. The teacher gives students the biography of Nicole Kidman (Sheet 1/3) and lets students complete the timeline of Nicole Kidman (Sheet 1/4). 13. Students compare the answers with their friends and talk about Nicole Kidman's life.

Aim and description of stages	Time		What the learners do	Notes (e.g. language focus/learners' problems anticipated/ procedures you will use/blackboard display/language recycling, etc.)
	plan	act		
3. Independent reading			- Students identify the generic structure of biography. - Students complete another story of Nicole. - Students read J.K.'s biography and complete the timeline. - Students check the answers.	14. The teacher shows the generic structure of storytelling on board and lets students compare and identify that structure of Nicole Kidman's biography. 15. Students complete Nicole Kidman's biography (Exercise 2 on Sheet 1/5) by using the words in the box and compare their answers to each other. 16. Students individually read J.K. Rowling's biography (Sheet 1/6) and complete the timeline (Sheet 1/7). 17. The teacher asks students to complete the timeline on board to check the answers.

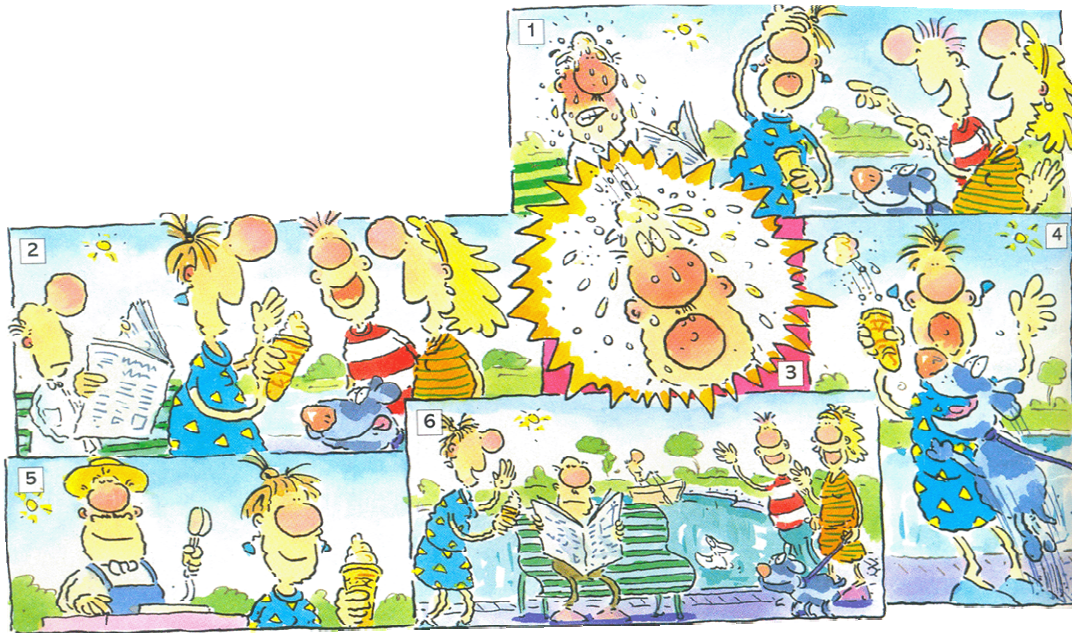
Aim and description of stages	Time		What the learners do	Notes (e.g. language focus/learners' problems anticipated/ procedures you will use/blackboard display/language recycling, etc.)
	plan	act		
			- Each student makes the timeline of his/her favorite person.	18. Students individually choose their favorite famous person's biography and present to the class by using the timeline. <u>Anticipated problems:</u> 1. If students are confused of using Past Simple and Past Continuous, the teacher has to give more examples of tenses used, adverbs of manner and elicit how to use them. <i>Past Simple VS Past Continuous</i> - Past Continuous is used for an action in progress in the past, but past simple for a complete action. E.g. While I was walking down the street, I saw some money. 2. If there is no time available, assign activity in step 20 as homework.

Look at the pictures. What is happening in each one? Work with a partner and put in the correct order.

Source: Hutchinson, Tom. (2001). *Lifelines: Pre-intermediate*. Dubai: OUP.

Look at the pictures. What is happening in each one?
Work with a partner and put in the correct order.

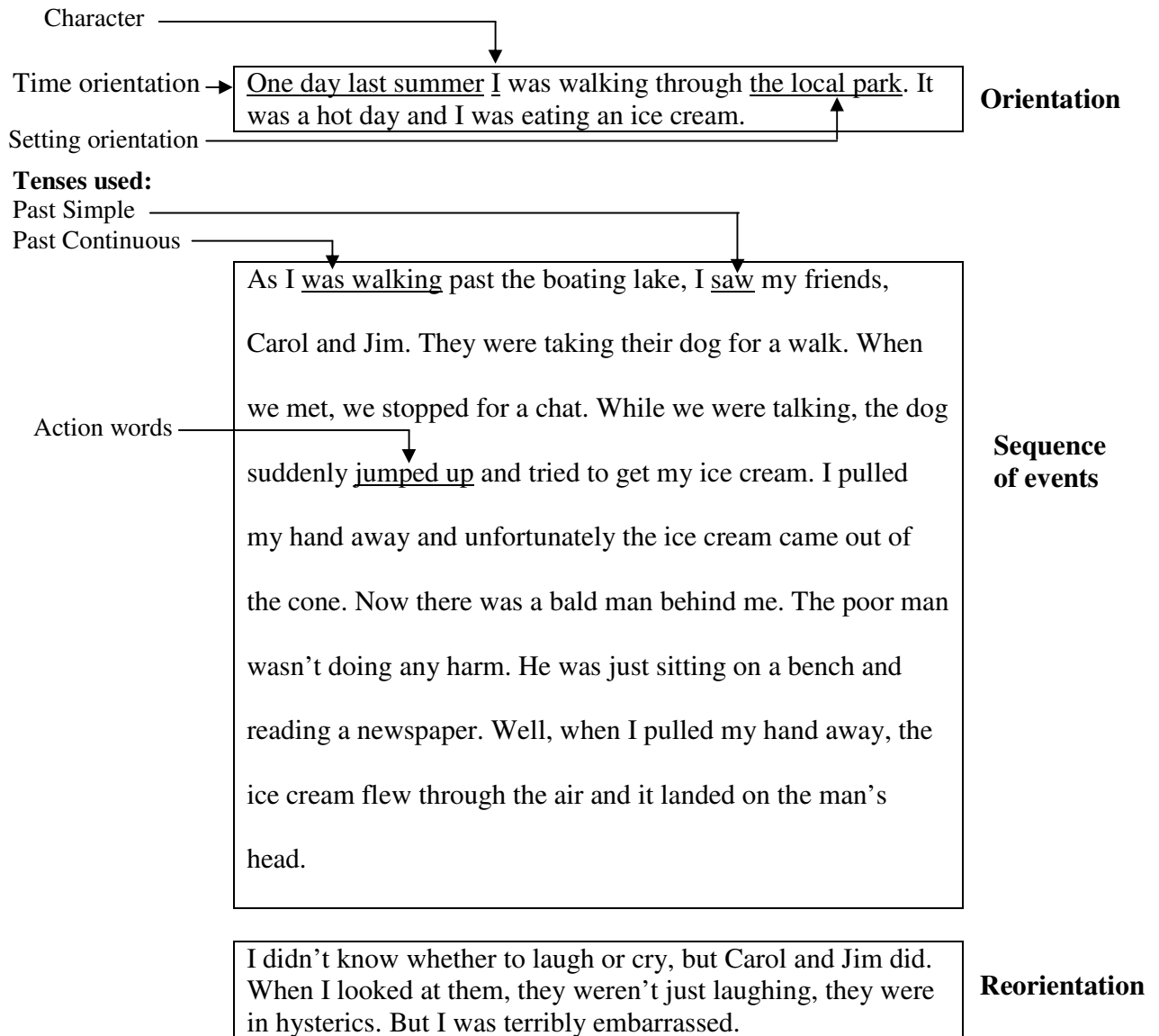

An embarrassing incident

One day last summer I was walking through the local park. It was a hot day and I was eating an ice cream. As I was walking past the boating lake, I saw my friends, Carol and Jim. They were taking their dog for a walk. When we met, we stopped for a chat. While we were talking, the dog suddenly jumped up and tried to get my ice cream. I pulled my hand away and unfortunately the ice cream came out of the cone. Now there was a bald man behind me. The poor man wasn't doing any harm. He was just sitting on a bench and reading a newspaper. Well, when I pulled my hand away, the ice cream flew through the air and it landed on the man's head. I didn't know whether to laugh or cry, but Carol and Jim did. When I looked at them, they weren't just laughing, they were in hysterics. But I was terribly embarrassed.

Source: Hutchinson, Tom. (2001). *Lifelines: Pre-intermediate*. Dubai: OUP.

Storytelling

Use: Cut into separate strips then let students order these events in group and tell the story to the class.

5. One day afternoon, I went upstairs to have a bath.
10. The telephone rang.
7. I ran downstairs.
2. I heard my daughter and her friends' voices.
6. I hid behind the curtains.
8. The window cleaner fell off the ladder.
3. I put on a dressing gown.
1. My daughter and her friends helped the window cleaner.
9. Luckily the window cleaner wasn't hurt.
4. It was all very embarrassing.

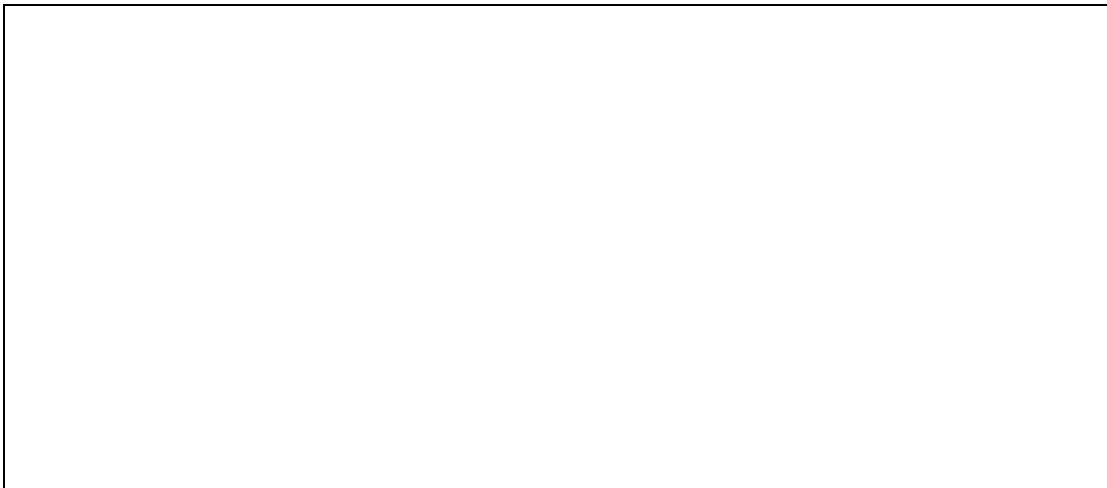
Orientation

Sequence of events

Reorientation

Directions: Complete the story.

One afternoon I (go) _____ upstairs to have a bath. As I (get into) _____ the bath, the telephone (ring) _____ in the hall, I (expect) _____ an important call, so I (run) _____ downstairs. There was nobody else at home, so I (not get dressed) _____ again. However, while I (stand) _____ in the hall with nothing on, I (hear) _____ voices outside the front door. It was my teenage daughter and her friends, but I couldn't get back upstairs in time. I (put down) _____ the phone, (run) _____ into the living room and (hide) _____ behind the curtains. Unfortunately, the window cleaner (clean) _____ the living room windows. When I suddenly (appear) _____, the poor man (fall off) _____ his ladder. Fortunately, when my daughter and her friends (hear) _____ the noise, they (run) _____ outside. When I (look out) _____ the window, they (help) _____ the window cleaner. So I (go) _____ upstairs and (put on) _____ a dressing gown. Luckily the window cleaner wasn't hurt, but it was all very embarrassing.

Source: Hutchinson, Tom. (2001). *Lifelines: Pre-intermediate*. Dubai: OUP.

Nicole Kidman: *New Hollywood Royalty*

Scan the article. Where was Nicole Kidman born? Where was she married? When did she win an Academy Award?

Actress Nicole Kidman was born in Honolulu, Hawaii, in 1967. Her father, an Australian, was a student in Hawaii at the time. When she was 4, the family returned to Australia, and Kidman grew up in a suburb of Sydney.

Kidman became interested in acting early on. Her first experience came when she was 6 years old and she played a sheep in her school's Christmas pageant. She trained in drama and dance through her teen years. She got a couple of TV parts before she made her breakthrough: In 1985, the Australian Film Institute named her Actress of the Year for her role in the TV miniseries *Vietnam*. She was only 17.

In 1989, Kidman appeared in the creepy thriller *Dead Calm*. This performance earned her the lead role in her first American movie, *Days of Thunder*. Her costar was Tom Cruise. Following a whirlwind romance, Kidman and Cruise were married in Colorado on Christmas Eve, 1990.

During the marriage, Kidman's career continued to grow. She and Cruise adopted two children,

and they worked hard to balance their careers and family life.

Unfortunately, the marriage didn't last. Kidman and Cruise divorced in 2001. After the divorce, Kidman threw herself into her work. She

starred in a number of high-profile movies, including the musical *Moulin Rouge*. Then, in 2003, she won both an Academy Award and a Golden Globe for her role as Virginia Woolf in the film *The Hours*.

And what does she think of her fame? "It's a fleeting moment," she has said. "How long will it last? Who knows? But it's here and it's now."

One of the most fascinating actresses of our time

Source: Richards, Jack C.; Hull, Jonathan.; & Proctor, Susan. (2006). *Interchange 2: 3rd edition*. Hong Kong: Cambridge University Press.

Name_____Group_____No._____

Nicole Kidman: New Hollywood Royalty

Timeline Activity

Exercise 1: Use the information from the text, *Nicole: New Hollywood Royalty*, and complete the timeline below.

Date	Events
1967	born in Honolulu, Hawaii
1971	
1973	
1980 - 1986	
1985	
1989	
1990	
2001	
2003	

Name _____ Group _____ No. _____

Exercise 2: Complete Nicole Kidman's biography by using words in the box.

career	children	couple	divorce
fell in love with	having	married	separation
started	success	while	won

Nicole Kidman

While Australian actress Nicole Kidman was working on the movie *Days of Thunder*, she _____ her co-star, actor Tom Cruise. At the time, Tom was still married to actress Mimi Rogers. Shortly after his _____ from Mimi came through, he and Nicole got _____, on Christmas Eve, 1990.

They were very much _____ each other and told the newspapers this at every opportunity. However, _____ Tom was starring in box-office hits like *A Few Good Men* (1992) and *The Firm* (1993), Nicole's career was not enjoying the same _____. She chose to put her energy into bringing up their two adopted _____, Isabelle June and Connor Anthony.

When Nicole won a Golden Globe Award for her role in *To Die For* (1995) she _____ to get more and more good offers. To the world, Nicole and Tom seemed to be the perfect _____, but when they made *Eyes Wide Shut* (1999) together it was clear that they were _____ marriage problems. It was more than just good acting.

The couple announced their _____ in February 2001 and by August 2001 they were divorced. Although she was feeling very sad during this time, Nicole's _____ blossomed and she said the experience had not put her off marriage. In 2003, she _____ an Academy Award for Best Actress in Leading Role in *The Hour*.

The Magic of

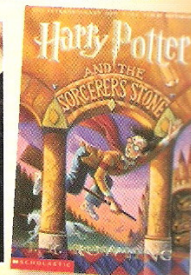
Potter

Scan the article. Where was author J.K. Rowling when she got the idea for Harry Potter?

- 1 There was a time when no one knew the name Harry Potter. Now the adventures of this extraordinary student at Hogwarts School of Witchcraft and Wizardry are read in over 45 languages, including Russian, Thai, and even ancient Greek. No one can explain the Harry Potter phenomenon – not even J.K. Rowling, his creator.
- 2 J.K. Rowling was born in England in 1965. From a young age, she knew she wanted to be a writer. When she was 6, she wrote her first story – about a rabbit that gets sick. At school, she used to make up stories to tell her friends.
- 3 After graduating from college, she worked as a secretary. But she didn't give up her dream. She spent her lunch hour writing stories, mainly for adults. Then in 1990, on a train trip to London, she got the idea for the boy wizard. She says he just appeared in her head. She soon created a whole cast of unique characters to help Harry battle the forces of darkness.
- 4 She kept working on the story while she was teaching English in Portugal, where she married,

had her first child, and divorced a year later. When she returned to England, she brought back a suitcase of Harry Potter stories.

- 5 After returning home, she was broke and living in a small, cramped apartment. She continued writing, and in 1995, finished the first book in the series, *Harry Potter and the Sorcerer's Stone*. It was published in 1997 and became an unexpected bestseller.
- 6 Rowling's life has changed dramatically. She has become internationally famous and now earns around \$40 million a year. She remarried, had a second child, and currently lives in Scotland.

Source: Richards, Jack C.; Hull, Jonathan.; & Proctor, Susan. (2006). *Interchange 2: 3rd edition*. Hong Kong: Cambridge University Press.

Name_____Group_____No._____

The Magic of Potter

Timeline Activity

Use the information from the text, *The Magic of Potter*, and complete the timeline below.

Date	Events
1965	
1971	
After graduation	
1990	
While teaching English in Portugal	
A year later	
When she returned to England	
After turning home	
1995	
1997	
Now	

Teaching Journals

Lesson plan Topic

1. Atmosphere (Positive or negative? Why do you think so?)

.....

.....

.....

.....

2. Time used for reading

.....

.....

3. Students' reading behaviors

- Did students contribute actively to the lesson?
- How many questions could students answer correctly before and after reading?
- What did students do while reading?
- What kinds of questions did students usually ask for help?
- How fast did students answer the questions? (Immediately? Take a bit time before answering the questions? Or never answer any questions?)

.....

.....

.....

.....

4. Other comments

- What did they like most about the lesson?
- Were students challenged by the lesson?
- What didn't they respond well to?

.....

.....

.....

.....

(Adapted from: วราศรี แก้วเย็น. 2547; Richards, J. 1995)

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach)

ตอนที่ 1 ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุด

ข้อ	รายการ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	วิธีการเรียนนี้ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเรื่องได้แม้จะไม่ทราบความหมายของคำศัพท์					
2	หลังจากการเรียนแล้วนักศึกษาคิดว่าการอ่านภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก					
3	นักศึกษามองเห็นความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องได้อย่างชัดเจน					
4	วิธีการเรียนนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้น้อย					
5	วิธีการเรียนแบบนี้ทำให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียน					
6	บรรยากาศในการเรียนโดยใช้วิธีการเรียนนี้น่าเบื่อ					
7	นักศึกษามีความสามารถใช้วิธีนี้วิเคราะห์เนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น					
8	หลังจากการเรียนแล้วนักศึกษามีความสนใจอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น					
9	การอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีนี้มีกระบวนการความซับซ้อนมากเกินไป					
10	นักศึกษามีความสามารถประยุกต์วิธีการนี้ไปใช้กับการอ่านด้วยตนเองได้					

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นอื่น ๆ (ปัญหา อุปสรรค หรือข้อเสนอแนะ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ดัดแปลงจากแบบสอบถามของกัลยา รสสูงเนิน (2548) จิตารีย์ จันทองคำ (2548) และเสาวนีย์ เวโรจน์นันท (2547)

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล

นาย มนต์ชาติรี เกตุมณี

วันเดือนปีเกิด

14 พฤศจิกายน 2522

สถานที่เกิด

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

123/11099 ถนนสุขุมศรี ตำบลอรัญญิก อำเภอเมือง
จังหวัดพิษณุโลก

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

อาจารย์

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ถนนรังสิต-นครนายก ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี
จังหวัดปทุมธานี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2544

กศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยนเรศวร

พ.ศ. 2551

ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ